

Drepturile femeii: o perspectivă istorică

[Română – Romanian – رومانی]

De:

Dr. 'Abd Allah bin Hadi Al-Qahtani

Traducere:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Alina Luminița Crăciun

Revizuit de: Mariam Oana

حقوق النساء : نظرة تاريخية

عبد الله بن هادي القحطاني

٤٥

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ألينا لومينيتا كراسيون

مراجعة: مريم وانا

***În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv),
Ar-Rahîm (Cel Îndurător)***

Mulțumiri

Îi sunt foarte recunoscător lui Allah Cel Atotputernic pentru călăuzirea Sa și pentru binecuvântările Sale infinite. Fără generozitatea, inspirația și binecuvântările Sale infinite aş fi fost neputincios.

Mulțumirile mele sincere se îndreaptă către multe persoane, care m-au ajutat la elaborarea acestei cărți, printre care se numără cei de mai jos:

- fratele meu sincer, dr. ‘Abd Allah Abu-Ishi, pentru efortul său în revizuirea proiectului final. Cuvintele lui emoționante de încurajare și de călăuzire mi-au fost de mare ajutor.
- sora Umm Mohammed, pentru efortul său neprețuit de a identifica până și cele mai mici greșeli și pentru răbdarea acordată în urmărirea firului argumentelor. Allah să o răsplătească pentru această sarcină obosităre și consumatoare de timp!
- mulțumirile mele sincere sunt adresate tuturor femeilor care au inspirat scrierea acestei cărți și au fost mereu acolo pentru a-mi acorda tot sprijinul necesar și rugile (*du ‘ā’*) lor: regretatea mea bunică, mama mea, Fatimah, soția mea, ‘Aishah, sora mea, Amra, cele două fiice ale mele, Arij și Fatimah, și Mona, sora mea în Islam.

Dedicăție

Dedic această a doua ediție a cărții mele - „Drepturile femeii: o perspectivă istorică” - aceluiași om căruia i-a fost dedicată și prima ediție. El nu mai este printre noi, însă eforturile lui pentru a-i informa pe oameni despre Islam sunt încă remarcabile. Îl rog pe Allah să îl răsplătească din plin pentru eforturile lui imense și să ne reunească cu Profetul nostru (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în Paradis!

Introducere

Toată Slava I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua Judecății!

Diferite societăți sunt forțate acum de împrejurări să adopte o anumită poziție cu privire la situația femeilor. În literatura de specialitate, aproape că nici nu este menționat faptul că Islamul a abordat subiectul drepturilor femeilor acum mai bine de 1400 ani, cu mult înainte ca acestea să devină o preocupare serioasă în multe alte culturi și în special în Occidentul ultimilor ani.

Problema drepturilor femeii a primit multă atenție în societățile occidentale în ultimele decenii. Singurul care a fost capabil să restabilească demnitatea și drepturile femeilor care trăiau în condiții foarte degradante, cu multe secole înainte ca alte națiuni să le ofere o parte dintre drepturile lor, a fost Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a făcut aceasta prin intermediul Revelației Divine.

Mulți scriitori care sprijină femeia sunt entuziaști în ceea ce privește condamnarea tratamentului femeilor musulmane. Uneori, ei confundă învățăturile islamiche pure cu practicile personale sau culturale irresponsabile ale unor musulmani. Cu toate acestea, este posibil ca unii să îi fi adus prejudicii în mod intenționat pentru a le face publicitate proprietelor lucrări și, probabil, pentru veniturile ridicate primite pentru vânzările acestora. Această afacere este prosperă astăzi, în timp ce învățăturile fundamentale ale Islamului sunt atacate pe nedrept. Astfel de lucrări nu au ținut seama de învățăturile Islamului cu privire la aceste subiect. Drept urmare, ei nu fac nicio încercare pentru a face distincția între comportamentul unor musulmani și religia pe care ei poate nu o

cunosc.

Suștinătorii direcției feminine ar fi făcut mai bine dacă s-ar fi concentrat mai mult pe situația nefericită prin care trec femeile, copiii și familiile din întreaga lumea, inclusiv printre acestea, și țările din Occident. În ciuda eforturilor obositore ale femeilor occidentale de a își câștiga și asigura drepturile, statisticile recente și cercetările academice expun doar rezultatele frustrante cu privire la molestarea și discriminarea femeilor și a copiilor. Competiția nedreaptă dintre bărbați și femei într-o lume dominată de bărbați a avut un rezultat negativ în cea mai importantă instituție, familia. În societățile moderne, femeia are dreptul la onoare și respect numai dacă reușește să îndeplinească funcțiile unui bărbat și, în același timp, își arată frumusețea ei extraordinară și farmecul publicului larg. Rezultatul este acela că, în societățile contemporane, rolul celor două sexe este absolut confuz¹.

Una dintre principalele rațiuni din spatele cercetării de față a fost denaturarea nedreaptă a învățăturilor islamică cu privire la femei, fapt realizat de un anumit număr de scriitori. Ei s-au concentrat doar pe anumite pasaje, care au fost scoase din text și context sau au acuzat Islamul pentru practicile inacceptabile ale unor musulmani ignoranți. Cei mai mulți dintre acești scriitori nu au efectuat un studiu comparativ obiectiv serios cu privire la poziția femeii în învățăturile Islamului și în alte religii și ideologii. Cu ajutorul informațiilor din această cercetare, cititorii vor putea deduce corelația puternică dintre învățăturile autentice ale acestor cărți și doctrine sacre și maltratarea cu care femeile s-au confruntat în aceste societăți de-a lungul timpului și aceasta pur și simplu, pentru că femeia a fost manipulată de către bărbat în timp ce ea a dat vina pe Dumnezeu; și, prin urmare, l-a numit „Divin”.

¹ Mariam Jamilah, *Islamul în teorie și în practică*, Asociația H. Faruq Ltd: Lahore, 1983, p. 85

Când vine vorba de Islam, ecuația este inversată. Învățăturile islamice nu sunt reflectate în practicile greșite aplicate de unii musulmani în tratarea femeilor. Însă, aceste practici au fost puse pe seama Islamului. Edward Said a făcut aluzie la această afirmație nedreaptă, spunând cu referire la scriurile părtinitoare ale lui V.S. Naipaul cu privire la Islam:

„Pentru Naipaul și cititorii săi, Islamul este cumva de vină pentru tot ceea ce majoritatea dezaproba din punct de vedere al rațiunii civilizate și occidentale.”

Allah nu i-a oferit omului libertatea deplină de a legifera. În schimb, El a prescris o îndrumare bine-definită, pentru a proteja oamenii de la a o lua pe o cale greșită și, prin urmare, de la a nu respecta drepturile altora.

Scopul acestei cărți este acela de a oferi o privire istorică de ansamblu asupra drepturilor femeii în marile religii ale lumii. Mai multă atenție i se va acorda statutului femeilor în societățile occidentale contemporane, fapt comparat cu punctul de vedere islamic asupra femeii. Cu toate acestea, nu intenționez să aprofundez acest subiect, ci mai degrabă să prezint un cadru general în care să poată fi trasată o imagine completă cu privire la femei, dintr-o perspectivă istorică.

Femeile din perspectiva învățăturilor hinduse

Un raport recent dezvăluit de ONU a menționat faptul că femeile din India se confruntă cu o serie de probleme, printre care malnutriția, sănătatea precară și lipsa de educație. Acestea sunt reflectate în raportul dintre numărul de bărbați și de femei, 960 de femei pentru 1000 de bărbați². O altă problemă este aceea că bărbații cer o zestre mare de la familia miresei, care pune o presiune economică imensă asupra ei³. Această practică neloială a fost unul dintre factorii din spatele creșterii ratelor de pruncucidere. Fetițele se confruntă cu o probabilitate mai mare de avort în ultima parte a sarcinii din cauza capacitatei de a afla sexul copilului prin ultrasunete. Avortul selectiv este, de asemenea, o practică obișnuită, din cauza preferinței pentru copiii de sex masculin. Pruncuciderea fetițelor a devenit o practică comună. De fapt, arderea de vie a văduvei Sati după moartea soțului ei este o parte a învățăturilor hinduse, care a fost practicată împotriva femeilor de-a lungul istoriei. Această practică a fost larg răspândită în India până când guvernul britanic a interzis-o în anul 1930.

În cartea sa, *Hinduismul modern*, Wilkins (1975) a afirmat că, în hinduism, femeile Rashtre nu vor dobândi vreodată libertatea în niciun fel și aceasta pur și simplu pentru că învățăturile extrem de respectate ale lui Hindu Avtar, Manu, numite Dharma Shastra, poruncesc ca:

„*Pentru o fată, o femeie Tânără sau o femeie în vîrstă, nimic nu trebuie să fie, nici măcar în locuință ei, în conformitate cu simpla ei plăcere. În copilărie, o femeie trebuie să depindă de tatăl ei, în tinerețe de soțul ei, iar când domnul ei (soțul) va fi mort, de fiii ei. O femeie nu trebuie să caute*

² BBC on-line, 2/7/2000

³ Fred Plog și Daniel G. Bates, *Antropologie culturală*, New York: Knopf, 1982, p. 209

independența.” (Dharma Shastra, cap. V, pp. 162-1633)⁴

Potrivit învățăturilor lui Manu, există anumite tipuri de ființe care nu merită niciun drept:

„Trei persoane, o soție, un fiu și un sclav, sunt declarați prin lege a nu avea în general, nicio avere proprie. Averea pe care o pot câștiga aparține, în mod regulat, bărbatului de care acestea aparțin⁵. ”

În învățăturile Manu, femeilor li se refuză chiar și dreptul de a se închina zeilor hinduși în numele lor, ele trebuie să se roage în numele soților lor:

„Soției îi este interzis confortul de a se apropia de zei în numele ei. Niciun sacrificiu nu le este permis femeilor în afara de cel al soților lor, niciun ritual religios, niciun post.⁶ ”

Ele nu par să aibă o personalitate proprie, ci sunt doar atașate bărbatului. De asemenea, lor nu le este permis să citească niciun fel de cărți religioase. Potrivit Dharma Shastra al lui Manu:

„Pentru femei, niciun ritual (sacramental) nu (este efectuat) cu texte sacre, astfel este stabilită legea; femeile care sunt lipsite de putere și lipsite de cunoașterea textelor vedice, (sunt impure ca) minciuna (în sine), aceasta este o regulă fixă.⁷ ”

În conformitate cu aceste învățături, *Dalit Voice* din 1-15 februarie 1994, a relatat că Puri Shankaracharya Swami Nischalananda a oprit public o femeie din recitarea versurilor *Vedelor* la o adunare din Calcutta din data de 16 ianuarie 1994.⁸

⁴ W.J. Wilkins, *Hinduismul modern*, Londra, 1975, p. 180

⁵ George Buhler, *Legea Manu*, Motilal BanarsiDass: Delhi, 1982, p.326, capitolul VIII, versetul 416

⁶ Wilkins, op.cit., p. 181

⁷ Buhler, op.cit., p. 330, capitolul IX, versetul 18

⁸ În M.J. Fazlie, *Şovinismul hindus și musulmanii din India*, Abu Al-Qassim Publishing House: Jeddah, 1995, p. 51

Sistemul strict al castelor impus de către brahmani (preoții hinduși învătați și casta superioară) a condus la degradarea altor caste. Femeile au fost afectate cel mai mult și în special cele din castele inferioare. Dr. Chatterji (1993) a menționat un raport din *Times of India*, în care se face referire la sistemul Devadasi (prostituția religioasă) impus de preoți:

„Fetele sărace din clasele sociale de jos, vândute inițial în cadrul licitațiilor private, au fost ulterior dedicate templelor. Apoi, ele au fost inițiate în prostituție.”⁹

Într-un alt raport *Times of India*, ediția din 10 noiembrie 1987, a fost confirmată răspândirea largă a sistemului Devadasi. Sistemul presupune dedicarea „fetelor tinere Harijan (Mahar, Mang, Down și Chambhar) unei zeițe, încă din copilărie, și inițierea lor în prostituție atunci când ating pubertatea, fapt care continuă să prospere în Karnataka, Andhra Pradesh și în alte părți ale Indiei de Sud. Acest lucru se datorează înapoierii sociale, sărăciei și analfabetismului.”

Raportul a menționat că acest sistem de prostituție înflorește ca urmare a complotului dintre clasa feudală și brahmani. Cu influența lor ideologică și religioasă, ei au avut control total asupra țăranilor și a meșteșugarilor analfabeți. Raportul a menționat un studiu realizat de către doi medici ai Organizației Indiene de Sănătate, conform căruia fetele din familiile sărace au fost vândute după pubertate în cadrul unor licitații private unui maestru, care le-a plătit familiilor o sumă de bani, variind între 500 și 5000 Rs.¹⁰

Potrivit învățăturilor vedice, femeile nu au niciun fel de drepturi. Acestea sunt doar binecuvântate să fie subordonate soților lor:

„Oricare ar fi calitățile unui bărbat cu care o femeie este

⁹ Dr. M.A. Chatterji, *O, voi hinduși! Treziți-vă!*, Consiliul Indian Patriots, 1993, p.28

¹⁰ *Ibidem*, p. 29

unită, conform legii, ea își asumă faptul că acestea sunt asemenei unui râu (unit) cu oceanul.¹¹

Într-un alt verset, învățăturile vedice ale lui Manu nu oferă niciun fel de valoare femeilor:

„Nici prin vânzare, nici prin repudiere, o soție nu este eliberată de soțul ei; fapt pentru care știm că ea este legea pe care domnul creaturilor (Pragapati) a făcut-o din vechimi.”¹²

Conform învățăturilor autentice vedice hinduse, femeile sunt asemenei unei proprietăți care pot fi moștenite și folosite de rudele cuiva:

„Soția unui frate mai mare este pentru (fratele) său mai mic soția unui Guru(...).”¹³

Manu a implementat o lege similară în ceea ce privește moștenirea soției, care, în momentul în care soțul a decedat, ea este moștenită de către fratele acestuia:

„Dacă (viitorul) soț al unei femei moare după ce au fost logodniți verbal, cunnatul ei ar trebui să se căsătorească cu ea.”¹⁴

Sistemul de caste rigid și nedrept i-a favorizat pe brahmani în detrimentul altor caste. Femeile din castele inferioare și descendenții acestora au suferit în multe feluri. Primirea unei cote nedrepte de moștenire a fost doar o chestiune dintre acestea. Potrivit legii lui Manu:

„(Fiul) unui brahman ia patru părți, fiul (unei soții) Kashatriya trei (părți), fiul lui Vaisya ia două părți, fiul lui Sudra poate lua o (singură) parte.”¹⁵

¹¹ Buhlerg, p. 331, capitolul IX, versetul 22

¹² Ibidem, p. 335, capitolul IX, versetul 46

¹³ Ibidem, p. 337, capitolul IX, versetul 57

¹⁴ Buhlerg, p. 339, capitolul IX, versetul 69

¹⁵ Ibidem, p. 358, capitolul IX, versetul 154. Decizia unei cote nedrepte pentru descendenții non-brahman continuă în versetele

În conformitate cu învățăturile hinduse ale lui Manu, femeile nu au dreptul să își chestoneze soții sau să ia măsuri legitime pentru a le corecta comportamentul:

*„Cea care nu își respectă soțul, care este dependent de (unele) pasiuni (dăunătoare), este bețiv sau bolnav, va fi părăsită timp de trei luni (și va fi) lipsită de accesoriile și mobilierul ei.”*¹⁶

Poligamia nerestricționată este legalizată de către învățăturile hinduse. Tatăl Ram a avut mai multe soții, precum și numeroase concubine.¹⁷ Krishna, eroul din *Mahabharata* și o încarnare a lui Vishnu (zeu hindus), a avut opt soții de seamă. El s-a căsătorit cu alte 1.600 de femei, cu o sută de femei în aceeași zi.¹⁸ Swami Vamdev din VHP este în favoarea acordării permisiunii bărbaților hinduși de a avea un număr maxim de 25 de soții.¹⁹

Pe de altă parte, în societatea hindusă, rămânerea în viață a femeilor ale căror soți au pierit devine insuportabilă, până în măsura în care acestea trebuie să comită sutti, o formă de sinucidere. Gustave Le Bon a scris despre acest aspect al societății indiene, spunând:

*„Arderea văduvelor la înmormântarea soților lor nu este menționată în Shastra, dar se pare că această practică a devenit destul de comună în India, pentru că găsim referiri la aceasta în relatăriile cronicarilor greci.”*²⁰

Acest dispreț arătat față de femei se poate observa, de asemenea, în mass-media indiană, care raportează că un număr

154-161. Dacă aceasta este soarta fiilor, ne putem imagina soarta fiicelor.

¹⁶ *Ibidem*, p. 341, capitolul IX, versetul 78

¹⁷ Dr. Babasaheb R. Ambedkar, *Ghicitul lui Rama și Krishna*, Bangalore, 1988, p. 8, în *Fazlie* 1995, p. 107

¹⁸ *Statisticile Ambedka*, p. 25

¹⁹ Fazile, op.cit., p. 107

²⁰ Gustave Le Bon. *Civilizația Indiei*, p. 238

mare de fete tinere sunt îngropate de vii, deoarece fetele sunt văzute a fi asemeni unei poveri economice pentru părinții lor. UNICEF a arătat că fenomenul de infanticid este larg răspândit în cea mai mare parte dintre cele 60.000 de sate din India în care locuiesc 70% dintre indieni. 40% dintre fetele aflate la vârsta școlară nu merg la școală. Astfel, marea majoritate din totalul de 84% de populație analfabetă a Indiei este formată din femei.²¹

The Times a raportat politica „*de doar un copil*” aplicată de China în prezent, care i-a condus pe mulți chinezi să își dorească un copil de sex masculin și fie să abandoneze copiii de sex feminin, fie să îi ucidă sau să își vândă fetele mai mari comercianților de sclavi. În acest sens, poliția chineză a arestat recent 49 de membri ai unei bande, a căror sarcină era să cumpere, să facă afaceri ilegale și să vândă fete peste tot în China. Ca urmare a acestui tratament sălbatic față de copiii de sex feminin, Comitetul de Stat al Planificării chineze a raportat că numărul de bărbați este cu 36 de milioane mai mare decât numărul de femei.²² O’Connell (1994) a relatat că mai mult de un milion de copii de sex feminin au fost uciși în China ca rezultat al politicii de doar un copil care a fost impusă de stat.²³

În această secțiune, a fost prezentată pe scurt o vizuire generală asupra unor aspecte ale statutului femeilor în cadrul învățăturilor hinduse. Sistemul complex de castă care împarte oamenii în anumite categorii socio-economice cu drepturi inegale a afectat foarte mult poziția femeilor în cadrul învățăturilor hinduse.

Mai departe, ne vom axa pe imaginea și statutul femeilor în Vechiul Testament. Secțiunea următoare va prezenta felul în care femeile sunt prezentate în Vechiul Testament.

²¹ *Al-Usrah*, nr. 51, *Jumāda* II, 1418 (1998)

²² În *Familia*, 15 septembrie, p. 7

²³ Zedrikly, 1997, p. 20

Femeile în Vechiul Testament

Imaginea femeilor în Vechiul Testament nu este una mai măgulitoare. Multe versete din Vechiul Testament prezintă femeile în cele mai rele ipostaze. Într-un loc, ele sunt prezentate ca fiind o sursă de înșelăciune, care a condus la nenorocirile întregii omeniri. Eva a fost acuzată că a fost cea care l-a convins pe Adam (Pacea fie asupra sa!) să mănânce din pomul oprit, fapt pentru care Adam (Pacea fie asupra sa!) a fost alungat din Paradis. Acest păcat de nesupunere a condus la ceea ce este cunoscut sub numele „păcat originar” și la dogma creștină a răscumpărării prin Hristos – „Mântuitorul”.

Imaginea Evei ca „ispititoarea, cea care tentează” din Biblie a condus la un impact extrem de negativ asupra femeilor de-a lungul întregii istorii a tradiției iudeo-creștine. Conform acesteia, toate femeile au moștenit de la mama lor, Eva din Biblie, atât vina, cât și şiretenia acesteia. Prin urmare, ele nu sunt de încredere, sunt inferioare din punct de vedere moral și nelegiuite. Menstruația, sarcina și procrearea au fost considerate a fi pedeapsa justă pentru vina eternă a sexului feminin, cel blestemat. Pentru a observa cât de negativ a fost impactul Evei biblice pentru toate descendentele ei de sex feminin, trebuie să aruncăm o privire asupra scrierilor câtorva dintre cei mai importanți evrei și creștini din toate timpurile.

Să incepem cu Vechiul Testament și să căutăm fragmente din aşa numita literatură a înțelepciunii, în care găsim:

„**Și am găsit că mai amară decât moartea este femeia a cărei inimă este o cursă și un laț și ale cărei mâini sunt niște lanțuri; cel plăcut lui Dumnezeu scapă de ea, dar cel păcătos este prins de ea. ~ Iată ce am găsit, zice Eclesiastul, cercetând lucrurile unul câte unul ca să le pătrund rostul; ~ iată ce-mi caută și acum sufletul, și n-am găsit. Din o mie am găsit un om:**

dar o femeie n-am găsit în toate acestea.” (Biblia²⁴, Eclesiastul, 7:26-28)

Într-o altă parte a literaturii ebraice, care se găsește în Biblia Catolică (*Biblia Douay-Rheims*), putem citi:

„Orice răutate e mică pe lângă răutatea femeii (...) Prinț-o femeie a început păcatul și prin ea noi toți murim.” (Biblia Douay-Reims, Ecleziastul, 25:19-24)

Potrivit Vechiului Testament, femeile au fost pedeșpite pentru păcatul mamei lor, Eva, prin purtarea greutății sarcinii și prin durerile nașterii:

„Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine.” (Biblia, Geneza, 3:16)²⁵

O astfel de vină și pedeapsă severă se contrazice cu relatarea coranică cu privire la responsabilitatea pentru acțiunile oamenilor, indiferent de sex. De fapt, Coranul nu a îvinuit-o niciodată doar pe Eva pentru că a mâncat din copacul interzis:

„Așadar, el i-a înselat prin amăgire. Și când ei au gustat din acel pom, li s-au descoperit goliciunile lor și au început să-

²⁴ Toate citatele biblice din această carte sunt preluate din traducerea profesorului Dumitru Cornilescu; www.ebible.com

²⁵ Ceea ce am găsit foarte consecvent este că, în multe locuri din Biblie, urmașii sunt pedeșpiți pentru păcatul strămoșului lor. Voi cita doar câteva incidente:

„(...căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc neleguirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc(...)” (Biblia, Exodul 20:5; reiterat în Exodul 34:7)

„Cel născut din curvie să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecelea neam al lui să nu intre în adunarea Domnului.” (Biblia, Deuteronomul, 23:2)

și pună peste ele frunze din Grădină. Și Domnul lor i-a chemat (zicându-le): «Oare nu v-am oprit Eu de la acest pom și nu v-am spus Eu că Șeitan vă este vouă dușman mărturisit?» ~ Și au răspuns ei: «Doamne, am fost nedrepti cu sufletele noastre și dacă nu ne ierți și nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduți.»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:22-23]

Coranul subliniază faptul că fiecare persoană este responsabilă pentru faptele sale:

„(...)Niciun suflet nu va agonisi decât împotriva sa. Și niciun (suflet) purtător de poveri nu va purta povara altuia! Și apoi la Domnul vostru se află întoarcerea voastră și El vă va vesti despre cele asupra cărora ați fost cu păreri diferite.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:164]

Conceptul de păcat originar este total străin de învățăturile islamică din trei motive. **Primul motiv** este acela că el contrazice unicitatea fiecărei ființe umane. **Al doilea motiv** este acela că nu este corect ca vina și mânia să cadă asupra întregii omeniri din cauza fărădelegii unei persoane. **Cel de al treilea motiv** este acela că păcatul originar a fost un pretext pentru a găsi o altă învățătură care să facă legătura între mântuire și ispășirea prin Hristos. Coranul respinge concepția fatalistă a destinului ființelor umane și îndeamnă oamenii să-și asume responsabilitatea pentru comportamentul și alegerile lor:

„Cel care urmează calea cea dreaptă o urmează numai pentru sine însuși, iar cel care rătăcește, rătăcește tot pentru sine însuși. Și nu va purta (un suflet) încărcat povara altuia și Noi nu am chinuit (niciodată un neam) îmainte de a-i trimite un Profet.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 17:15]

„Pe cel ce face o faptă bună - bărbat ori femeie - și este credincios îl vom dăruí Noi cu o viață bună. Și Noi îi vom răsplăti pe ei după (faptele) cele mai bune pe care le-au săvârșit”. [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:97]

Kendath (1983) a spus că bărbații evrei ortodocși recită în rugăciunea de dimineață de zi cu zi: „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Regele Universului, că nu m-a creat femeie!*”

Pe de altă parte, femeile îi mulțumesc lui Dumnezeu în fiecare dimineață pentru că: „*M-ai făcut după Voia Ta*”.²⁶ Conform *Talmudului* evreiesc: „*Femeile sunt exonerate de studiul Torei.*” (*Talmud, Torah*, 1:1)

Swidler (1976) a menționat că Rabbi Eliezer a spus: „*Oricine o învață pe fiica sa Torah este ca și cum ar învăța-o obscenitatea.*”²⁷ Această interdicție se datorează poveștilor de necrezut fabricate despre fricile și soțiile Profetilor pe care le pot găsi în Scripturi.

Rabinii evrei au enumerat nouă blesteme aplicate femeilor, ca urmare a alungării din Cer:

„*Pentru femeie, El a dat nouă blesteme și moartea: povara săngelui, a menstruației și a săngelui virginității; povara sarcinii; povara nașterii; povara de a aduce copii pe lume; capul îi este acoperit ca al cuiva în doliu; ea își perforează urechile ca un sclav permanent sau ca o sclavă care își servește stăpânul; ea nu este de încredere ca martor; și, după toate acestea - moartea.*”²⁸

Spre deosebire de învățăturile biblice, Coranul nu vede sarcina și nașterea ca pe o pedeapsă pentru femei, ci, mai degrabă, ca pe o datorie onorabilă pentru care mamele ar trebui să fie apreciate:

„*Noi l-am povățuit pe om (să le facă bine) părinților săi, mama lui l-a purtat, (suportând pentru el) slăbiciune pentru slăbiciune, iar întărcarea lui a fost după doi ani, (așadar):*

²⁶ Thena Kendath, *Amintiri ale unui tineret ortodox*; Susannah Heschel, *Despre a fi feminist evreu* (New York: Editura Schocken, 1983), pp. 96-97

²⁷ Leonard J. Swidler, *Femeile în iudaism: statutul femeilor în iudaismul formativ* (Metuchen, New Jersey, 1976), pp. 83-93

²⁸ *Ibidem*, p. 115

«Adu mulțumire Mie și părintilor tăi, căci la Mine este întoarcerea!» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 31:14]

Studiind versetele Vechiului Testament, cartea în care cred atât evreii, cât și creștinii, cu privire la pedeapsa violatorului, cineva se poate întreba: cine este de fapt pedeapsit? Bărbatul care a violat o femeie nevinovată sau femeia care a fost forțată și violată? Dacă acesta este felul în care sunt percepute demnitatea și castitatea femeilor, ce l-ar putea împiedica pe un bărbat să caute cea mai frumoasă femeie din oraș, să o violeze, să spună tuturor ce a făcut, pentru ca apoi tribunalul să o forțeze să fie soția lui pentru tot restul vieții ei? Aceasta este un citat din **Deuteronom** cu privire la un astfel de caz.

„Dacă un om întâlnește o fată fecioară nelogodită, o apucă cu sila și se culcă cu ea, și se întâmplă să fie prinși, ~ omul care s-a culcat cu ea să dea tatălui fetei cincizeci de sicli de argint; și pentru că a necinstit-o, s-o ia de nevastă, și nu va putea s-o gonească, toată viața lui.” (Biblia, Deuteronom, 22:28-29)

Potrivit Vechiului Testament, fiicele își moștenesc tatăl doar dacă nu au frați. Văduvele, mamele și surorile nu au dreptul la moștenire:

„Și Domnul a zis lui Moise: ~ «Fetele lui Telofhad au dreptate. Să le dai de moștenire o moșie între frații tatălui lor și să treci asupra lor moștenirea tatălui lor. ~ Iar copiilor lui Israel să le vorbești și să le spui: când un om va muri fără să lase fiu, să treceți moștenirea lui asupra fetei lui. ~ Dacă n-are nicio fată, moștenirea lui s-o dați fraților lui. ~ Dacă n-are nici frați, moștenirea lui s-o dați fraților tatălui său.»(...)” (Biblia, Numeri, 27:6-10)

Am analizat pe scurt unele dintre învățăturile Vechiului Testament cu privire la femei. În cursul căutării mele, am tot întrebat cum a fost posibil ca atât de multe povestiri imorale să fie atribuite Trimisilor nobili ai lui Dumnezeu, Profetii (Pacea fie asupra lor!).

Femeile din perspectiva învățăturilor creștine

În cartea sa, *Islamul și creștinismul*, Ulfat ‘Azīz-us-Sammad a atribuit introducerea monogamiei creștinismului și, prin urmare, admirarea celibatului, a atitudinilor negative pe care mulți lideri religioși creștini le-au avut față de femei și căsătorie în general. Pavel, fondatorul real al formei actuale a creștinismului, a considerat femeile ca fiind ispititoare. El a învins în totalitate femeile pentru căderea omului din Paradis și geneza păcatului. În Noul Testament, putem găsi declarații care subliniază astfel de atitudini negative față de femei; printre care se află următoarele:

„Femeia să înevețe în tacere, cu toată supunerea. ~ Femeii nu-i dau voie să înevețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tacere. ~ Căci întâi a fost întocmit Adam și apoi Eva. ~ Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de încălcarea poruncii. ~ Totuși, ea va fi măntuită prin nașterea de fii, dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie.” (Biblia, I Timotei, 2:11-15)

Pentru a înțelege motivul din spatele disprețului arătat femeilor din Occident timp de multe secole, trebuie să analizăm poziția extremă pe care sfintii canonizați ai creștinismului au avut-o față de femei. Câteva dintre aceste învățături sunt prezentate în continuare:

„Femeia este o fiică a minciunii, o santinelă a Iadului, dușmanul păcii; prin ea, Adam a pierdut Paradisul.” (sfântul Ioan Damaschinul)

„Femeia este instrumentul pe care diavolul îl folosește pentru a câștiga posesia sufletelor noastre.” (sfântul Ciprian)

„Femeia are otrava unei vipere, răutatea unui dragon.”

(sfântul Grigorie)²⁹

Proiectantul suprem al Noului Testament, Pavel, s-a adresat femeilor cu un limbaj mult mai sever:

„Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea. ~ Femeii nu-i dau voie să-i învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere. ~ Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva. ~ Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.” (Biblia, I Timotei, 2:11-14)

Tertulian a fost chiar mai sincer decât Pavel, iar în timp ce se adresa „dragilor lui surorii” întru credință, a spus:

„Știți că fiecare dintre voi este o Evă? Pedeapsa lui Dumnezeu asupra acestui sex al vostru trăiește în această epocă, vinovăția trebuie să trăiască prin necesitate, de asemenea. Voi sunteți poarta de acces a diavolului, sunteți cele care au rupt sigiliul copacului interzis, voi sunteți primii dezertori ai Legii Divine, sunteți cele care îl conving chiar și pe cel pe care diavolul nu a fost suficient de curajos să-l atace. Ați distrus atât de ușor imaginea lui Dumnezeu, bărbatul. Din cauza deșertului vostru a trebuit să moară chiar și fiul lui Dumnezeu.”³⁰

Sfântul Augustin a fost credincios moștenirii lăsate de către predecesorii săi; el scriindu-i următoarele prietenului său, Laetus:

„Care este diferența dacă este soție sau mamă, este totuși Eva cea ispititoare, de care trebuie să ne ferim în cazul oricărei femei (...) eu nu văd ce folos poate avea femeia pentru bărbat, dacă se exclude funcția de a da naștere copiilor.”³¹

Câteva secole mai târziu, sfântul Toma de Aquino considera în continuare femeile ca fiind imperfecte:

²⁹ Ulfat ‘Azīz-us-Sammad, *Islamul și creștinismul*, Conducerea cercetărilor islamică: Riyadh, 1984, p. 79

³⁰ *Despre vestimentația femeii*, carte 1, cap. 1

³¹ *Predicând femeilor Bibliei*, p. 122

„În ceea ce privește natura sa individuală, femeia este imperfectă și ilegitimă; în timp ce forța activă din semințele de sex masculin tinde să producă o imagine perfectă a sexului masculin, iar producerea de femei vine de la un defect în forța activă sau de la unele indispoziții materiale sau chiar de la o anumită influență externă.”³²

Azim, în calitate de expert în drepturile femeilor, a făcut referire la unele dintre cele mai importante reforme creștine, spunând:

„Renumitul reformator Martin Luther nu a putut observa niciun beneficiu în femei, altul decât acela al aducerii pe lume al cât mai multor copii posibil, indiferent de orice efecte secundare: «Dacă ele obosesc sau chiar mor, aceasta nu contează. Lasă-le să moară la naștere, de aceea sunt ele aici!»”

Din nou și din nou, toate femeile sunt denigrate din cauza imaginii Evei, cea care tentează, din cauza povestirii din Geneză. Pentru a rezuma, concepția iudeo-creștină asupra femeii a fost otrăvită de credință în natura păcătoasă a Evei și a descendentelor sale.

Nu este de mirare că mulți călugări creștini au preferat viața de celibat căsătoriei cu femeile. Căsătoria a fost privită ca fiind o practică prea lumească. Ea va distrage persoana de la dedicarea întregului ei timp lui Dumnezeu. În timpurile moderne, acest sistem de cult s-a dovedit a fi plin de probleme. Foarte puțini oameni din ziua de astăzi sunt dispuși să îmbrățișeze celibatul și să se alăture preoției. Numărul de tineri care poate fi observat mănăstiri este în scădere.

Urmând tradiția evreiască așa cum este reprezentată ea în Vechiul Testament și având în vedere că Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a interzis niciodată poligamia, evreii și creștinii timpurii au fost poligami. Aceasta a fost oferită ca o opțiune pentru cei care își pot asuma responsabilitatea căsătoriei și a vieții de

³² *Summa Theologica*, p. 92

familie și nu pentru cei în căutare de plăceri sexuale. Unele secte creștine încă practică această tradiție (de exemplu, mormonii din Utah, S.U.A.). Este relatat în Vechiul Testament că regele Solomon (Pacea fie asupra sa!) a avut mai multe soții:

„Împăratul Solomon a iubit multe femei străine, afară de fata lui Faraon; moabite, amonite, edomite, sidoniene, hitite, ~ care făceau parte din neamurile despre care Domnul zisese copiilor lui Israel: «Să nu intrați la ele, și nici ele să nu intre la voi; căci v-ar întoarce negreșit inimile înspre dumnezeii lor.» De aceste neamuri s-a alipit Solomon, târât de iubire. ~ A avut de neveste șapte sute de crăiese împărătești și trei sute de țiitoare; și nevestele i-au abătut inima. ~ Când a îmbătrânit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei; și inima nu i-a fost întru totul a Domnului Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său, David. ~ Solomon s-a dus după Astartea, zeița sidonienilor, și după Milcom, urâciunea amoniților. ~ Și Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului și n-a urmat întru totul pe Domnul, ca tatăl său, David. ~ Atunci Solomon a zidit pe muntele din fața Ierusalimului un loc înalt pentru Chemos, urâciunea Moabului, pentru Moloc, urâciunea fiilor lui Amon. ~ Așa a făcut pentru toate nevestele lui străine, care aduceau tămâie și jertfe dumnezelor lor.” (Biblia, I Regi, 11:1-8)³³

Profetul Avraam (Pacea fie asupra sa!) a avut două neveste, Sarah și Hagar. La un moment dat, Luther a vorbit despre poligamie cu o toleranță considerabilă și a fost cunoscut faptul că a aprobat statutul poligam al lui Filip de Hesse.³⁴ Atunci, de ce creștinismul actual respinge poligamia, contrazicând cărțile sale

³³ O mare parte din ceea ce se spune despre profetul Solomon (Pacea fie asupra sa!) în acest fragment din Vechiul Testament este considerat a fi fals de către învățăturile islamului. Un Profet al lui Allah nu se va întoarce niciodată la idolatrie. Evreii nu îl consideră pe Solomon un mare Profet al lui Dumnezeu, ci doar un rege.

³⁴ J. Jones și B. Philips, 1985, p. 3

sfinte? Liderii creștini religioși care au pretins a avea anumite puteri și caracteristici profetice, inclusiv revelație (contact verbal directă cu Dumnezeu), au intervenit pentru a schimba legile relațiilor de familie pentru beneficiul bărbăților care nu vor să își asume responsabilitatea căsătoriei.

Un alt motiv din spatele atitudinii negative a creștinilor față de practica poligamiei este legat de contactul istoric pe care creștinismul l-a avut cu cea mai avansată filosofie a culturii greco-romane. Creștinismul a fost influențat de concepțele lor bizare de ciudată monogamie. Majoritatea populației era formată din sclavi, care puteau fi folosiți în mod liber. De aceea, nu era nevoie de nicio formă de poligamie care ar restrângă astfel de libertăți oamenilor și ar impune anumite drepturi pentru femei în societate. Mulți filozofi greci au considerat utilitatea și fericirea ca fiind singurul criteriu de moralitate. Ei au purtat un război vicios împotriva eticiei și a valorilor care stau în calea satisfacției depline și a plăcerii în viață. În opinia lor, bărbatul ar trebui să fie lăsat să caute cât de multă plăcere dorește. Drept urmare, au considerat lipsite de valoare cererile creștine tradiționale de castitate.

Tineți cont de faptul că impactul negativ al diferitelor abordări extreme față de poligamia instituționalizată în societatea romano-creștină (relații sexuale libere și abținerea de la căsătorie, precum și atitudinea negativă față de femei a clerului creștin) a condus la dezastrele sociale de astăzi. Aceste boli sociale includ: ratele alarmante de mame singure, hărțuirea sexuală, nașteri în adolescență, copii născuți în afara căsătoriei, etc. Islamul este singurul mod universal de viață care oferă un sistem pragmatic, universal, realizabil și natural și o soluție la dilemele actuale din lume.

Deși era un lucru obișnuit ca femeile, copiii și bătrâncii să nu participe la război, în conformitate cu învățăturile din Biblie, dreptul lor la viață nu este protejat. Uciderea femeilor și a copiilor de către inamicii israeliților era considerată o practică normală. Multe versete biblice au descris practica:

„El le-a zis: «Cum? Ați lăsat cu viață pe toate femeile? ~ (...) ~ Acum, dar, omorâți pe orice prunc de parte bărbătească și omorâți pe orice femeie care a cunoscut pe un bărbat culcându-se cu el; ~ dar lăsați cu viață pentru voi pe toți pruncii de parte femeiască și pe toate fetele care n-au cunoscut împreunarea cu un bărbat(...)»” (Biblia, Numeri, 31:15-18)

„Cât despre vrăjmașii mei, care n-au vrut să împărațesc eu peste ei, aduceți-i încoace și tăiați-i înaintea mea.” (Biblia, Luca, 19:27)

„Domnul i-a zis: «Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.» ~ Iar celorlalți le-a zis în auzul meu: «Treceți după el în cetate și loviți; ochiul vostru să fie fără milă și să nu vă îndurați! ~ Ucideți-i și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de niciunul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locașul Meu cel Sfânt!» El au început cu bătrâni care erau înaintea Templului. ~ Și El le-a zis: «Spurcați Casa și umpleți curțile cu morți!... Ieșiți...» El au ieșit și au început să ucidă în cetate.” (Biblia, Ezechiel, 9:4-7)

„Du-te acum, bate pe Amalec și nimicește cu desăvârșire tot ce-i al lui; să nu-i cruti și să omori bărbătii și femeile, copiii și pruncii, cămilele și măgarii, boii și oile.” (Biblia, I Samuel, 15:3)

„Toți cei ce vor fi prinși vor fi străpunși, și toți cei ce vor fi apucați vor cădea uciși de sabie. ~ Copiii lor vor fi zdrobiți sub ochii lor, casele le vor fi jefuite, și nevestele lor vor fi necinstitite.” (Biblia, Isaia, 13:15-16)

„Samaria este pedepsită pentru că s-a răzvrătit împotriva Dumnezeului ei. Vor cădea uciși de sabie; pruncii lor vor fi zdrobiți și vor spinteca pântecele femeilor lor însărcinate.” (Biblia, Osea, 13:16)

Astfel de versete le-au dat probabil sârbilor și sioniștilor legitimitatea de a ucide femei și copii fără discriminare. Existența unor astfel de versete care poruncesc masacrul, chiar și al sugarilor, este ceea ce l-a împiedicat pe Papă să renunțe la atrocitățile comise împotriva femeilor și a copiilor musulmani din Bosnia și Kosovo.

Fără îndoială, învățărurile iudeo-creștine originale predicate de profeții Moise și Isus (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!) au detestat astfel de practici și le-au considerat acte de imoralitate, dar, din păcate, aceste principii de moralitate și castitate nu sunt puse în aplicare nici măcar de oamenii care pretind că transmit Cuvântul lui Dumnezeu. Mulți au avertizat împotriva creșterii practicilor imorale, sub pretextul libertății personale. Când auzim de preoți homosexuali și căsătorii deschise, ne putem aștepta la orice, din moment ce virginitatea și castitatea sunt private ca fiind demodate și înapoiate. Îmi amintesc de răspunsul lui Edwin Cook (un fost Chirurg General american) atunci când a fost întrebat la radio despre cel mai bun mod de a opri răspândirea SIDA și a altor boli cu transmitere sexuală: „*Moralitatea!*”, a fost răspunsul. Într-un moment în care feministele cer egalitate deplină între bărbați și femei, s-au lovit de o opoziție considerabilă, multe dintre femei nefiind în favoarea „*modificărilor substanțiale în diferențierea rolurilor tradiționale*. Phyllis Schlafly, de exemplu, este un adversar vocal al Amendamentului pentru Drepturi Egale și consideră că, de fapt, femeile ar putea pierde anumite drepturi importante, drept consecință. Ea consideră, de asemenea, că femeile găsesc cea mai mare împlinire acasă, cu familia.”³⁵

Nu mai este nevoie să spun că bisericile și ierarhia lor religioasă au devenit corupte și sunt mai preocupate de avere și de faimă decât de moralitate. Le pasă mai mult de evanghelizarea

³⁵ În T. Sullivan, K. Thomson, R. Wright, G. Gross și D. Spady, *Probleme sociale: perspective divergente*, John Wiley & Sons: New York, 1980, pp.456-457

cantitativă prin investirea în mizeria celor săraci și agonia celor bolnavi. În schimb, acestea ar trebui să își concentreze mesajul pe combaterea imoralității și reinstituirea castității și a eticii.

Mesajul președintelui Clinton prin care își cere iertare după ce a negat relațiile cu angajata de la Casa Albă, Monica Lewinsky, este foarte similar cu lacrimile de crocodil ale reverendului Jimmy Swaggart pentru că o înșelat mai multe persoane pentru a le lua banii. Diane Sawyer a demonstrat într-un număr de emisiuni de prime time pe ABC TV că multe dintre obiectivele acestor televangeliști au fost pur și simplu acumularea de bogății masive pe spinarea credincioșilor înșelați. Aceste sisteme foarte periculoase inundă părți mari ale lumii și sunt exportate și în alte părți ale lumii, sub pretextul drepturilor omului și al liberalismului.

Oare ar putea Dumnezeu, Cel Milostiv, Îndurător și Atoateiertător, să spună astfel de versete și să dea astfel de porunci atribuite în Biblia existentă lui Dumnezeu și Profetilor Lui? Categoric NU! Aceasta este posibil doar dacă nu este același Dumnezeu care i-a poruncit lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să nu ucidă copii, femei sau bătrâni, ci doar pe cei care luptă pe câmpul de luptă și cauzează agresiune. Nu ar fi nedrept să spun că astfel de opinii de necrezut împotriva femeilor din hinduism, iudaism și creștinism s-au aflat în spatele numeroaselor mizerii cu care femeile s-au confruntat de-a lungul istoriei, care au condus la extremele imoralității, liberalismului, feminismului și secularismului de astăzi.

Femeile în epoca contemporană

Mariam Jamilah a relatat că primii campioni ai mișcării pentru „emanciparea” femeilor au fost nimeni altii decât binecunoscuții gânditori occidentali, Marx și Engel. Ei au fost, fără îndoială, fondatorii comunismului, care s-a dovedit a fi un sistem de viață dezastruos. Manifestul lor comunist (din 1948) a predicat că mariajul, casa și familia nu erau decât un blestem care au menținut femeile într-o sclavie perpetuă. Astfel, ei au insistat că femeile trebuie să fie eliberate din servitutea domestică și să obțină independența economică deplină prin ocuparea unor locuri de muncă cu normă întreagă în industrie. Scopul principal al acestor campioni ai mișcării pentru „emanciparea” femeilor și a altor susținători ai feminismului a fost acela de a le acorda femeilor suficient de multă libertate pentru a se deda la sex ilicit precum bărbații, prin educație mixtă, munca în afara casei la un loc cu bărbații, funcțiile sociale și curtare înainte de căsătorie, în stil semi-nud, funcții sociale mixte care includ consumul de alcool, consumul de droguri și dansul.³⁶ Aceasta a inclus utilizarea pe scară largă a contraceptivelor, a sterilizărilor și a avorturilor, pentru a preveni sarcinile nedorite, pe cheltuiala femeilor care poartă povara emancipării. Familiile sunt rupte, copiii sunt neglijați și abuzați. Moralitatea a devenit o comoditate veche, nedorită.

Mulți intelectuali și-au exprimat în mod deschis preocuparea legată de libertatea personală nelimitată care a condus la o deteriorare importantă a societății per ansamblu și, probabil, a întregii omeniri. Printre acești intelectuali se numără Max Lerner, un recunoscut istoric și cronicar american. Într-un articol din aprilie 1968, *Reader's Digest* și-a exprimat preocuparea profundă în legătură cu schimbările dramatice negative care au avut loc sub

³⁶ Mariam Jamilah. *Islamul în teorie și practică*. H. Faruq Associates Ltd: Lahore, 1983, pp. 94-95

pretextul libertății personale, spunând:

„Trăim într-o societate babiloniană... accentul se pune pe simțurile și eliberarea sexualității. Toate codurile vechi au fost înălțături. Până de curând, biserică, guvernul, familia și comunitatea au dictat ceea ce poate și ceea ce nu poate fi exprimat în public. Însă acum aceste instituții au fost depășite de cerințele unei societăți care vrea să vadă și să audă tot. Peste tot în Statele Unite ale Americii, publicul s-a îngheșuit în teatre pentru a viziona orgasmele multiple ale unei tinere actrițe suedeze aproape dezbrăcate în piesa «Eu, o femeie». În Barbarella, un film construit în jurul seducțiilor fără sfârșit ale unei eroine de benzi desenate franceze, Jane Fonda sare de la o scenă nud la alta, în celebrarea vieții erotice. Portretul lui Jason, o călătorie remarcabilă în sufletul sucit al unui prostitut negru, a comprimat în mai puțin de două ore tot limbajul crud și colțurile sincere ale vieții care astăzi își găsesc expresia liberă în aproape fiecare film american independent. Teologul iezuit, părintele Walter J. Ong, spune: «Va trebui să trăim cu un grad de libertate mult mai mare decât orice am cunoscut în trecut(...)»”³⁷

În următoarea parte a acestei cărți, voi rezuma pur și simplu unele dintre consecințele pe care liberalismul nelimitat de astăzi le-a cauzat familiei, societății și lumii întregi.

1. Infidelitatea

Infidelitatea și relațiile intime din afara căsătoriei devin parte ale libertăților personale individuale în majoritatea societăților occidentale și occidentalizate. Fidelitatea în căsătoriile de astăzi a devenit idealistă. Astfel de practici sexuale extraconjugale au cauzat multe probleme în societate. Ratele de avort sunt în creștere; mai mulți copii se nasc în afara căsătoriei. Traumele

³⁷ Max Lerner, *În societatea noastră merge orice - acolo unde merge*, Reader's Digest, aprilie 1968

sociale și psihologice au afectat grav familia ca un rai pentru membrii săi. Un factor din spatele acestor practici extraconjugale are legătură cu dezechilibrul dintre numărul de bărbați și de femei în majoritatea comunităților occidentale.

Potrivit *The National Opinion Research Center* (1995), 25% dintre bărbații americanii căsătoriți au avut parteneri(e) sexuale (între unul și șase), altele decât soțiile lor, în ultimele douăsprezece luni. În aceeași perioadă, aproximativ 15% dintre femeile căsătorite americane au avut partener(i) sexuali (între unul și șase), alții decât soțul/sotia lor. În timpul vieții lor, bărbații americanii au, de obicei, o medie de șase partenere sexuale.³⁸

Drama Clinton-Lewinsky poate avea loc printre oamenii de rând, dar nu este de așteptat de la comandanțul-șef al celei mai puternice națiuni de pe Pământ. Aceasta a implicat acte sexuale foarte scandalioase care au fost discutate într-un mod atât de dezgustător încât părinții au trebuit să își țină copiii departe de televizoare, pentru a evita să asculte detaliiile oribile ale unor astfel de relații imorale. De ce se întâmplă acestea într-o societate care are mare nevoie de etică și moralitate familiale și unde boli precum SIDA sunt amenințări grave?

Răspunsul este foarte simplu. Aceste practici imorale sunt de așteptat în orice societate care și-a pierdut valorile și morala revelate divin, care controlează relația fragilă dintre femei și bărbați. Infidelitatea și alte practici desfrâname sunt de așteptat să devină norme în societățile care percep moralitatea, virginitatea și castitatea ca fiind radicale, înapoiate și anormale. *Centrul Național de Statistică Sanitară* a realizat interviuri cu 60.201 de femei, ca răspuns la *Sondajul Național de Creștere a Familiei* între lunile ianuarie și octombrie ale anului 1995. Doar 10,5% dintre femeile interviewate nu au avut alți parteneri în afară de soții lor. Restul de 89,5% au raportat că au avut relații extraconjugale.³⁹

³⁸ Relatat în *Almanahul vizual Macmillan*, 1996, p.104

³⁹ *Abstract al Statelor Unite*, 1998, ediția 118, ediția din

2. Nașterile în adolescență

Atât timp cât programe precum „*Dr. Ruth live*” sunt libere să învețe sexul deschis la radio și pe alte programe similare, sunt de așteptat doar statistici oribile, precum următoarele: numai în anul 1990, 67% dintre adolescente care au născut erau mame necăsătorite; aceasta dincolo de avorturi. Ceea ce este încă și mai dezastruos este faptul că, în majoritatea cazurilor de nașteri în adolescență, mamele sunt lăsate să se descurce singure cu responsabilitățile financiare și emoționale pe care le presupun creșterea nou-născuților. Bărbații le abandonează pe ele și pe copii și, cel mai probabil, caută alte prăzi usoare. *Almanahul vizual Macmillan* (1995) a relatat că 70% dintre băieți au avut contact sexual înainte de vîrstă de 18 ani, în timp ce 56% dintre fete și-au pierdut virginitatea la această vîrstă.

Amestecul liber dintre bărbați și femei, fără restricții rezonabile, într-o societate în care aceste tipuri de relații între bărbați și femei sunt prevalente. Bărbații și femeile se pot închide singuri în case, birouri sau orice alte locuri private; la fel cum și președintele Clinton a făcut cu Monica în Biroul Oval cu scuza că erau implicați într-o muncă serioasă pentru binele națiunii. Societățile occidentale și cele occidentalizate au demolat orbește principiile morale pentru a instala în locul lor valori și principii false, înșelați de mirajul modernizării și al liberalismului, care au împins bărbații și femeile pe căile întunecate ale adulterului și ipocriziei.

3. Hărțuirea sexuală

Comisia pentru șanse egale la un loc de muncă a declarat că au fost raportate 10.578 de cazuri de plângeri de hărțuire sexuală formulate de femei angajate pe parcursul anului 1992. În 1993,

numărul a crescut la 12.537 de cazuri.⁴⁰ Problema nu este limitată numai la Statele Unite ale Americii, ci este mai degrabă globală, petrecându-se în special în societățile care nu impun nicio restricție în relațiile dintre bărbați și femei. Potrivit unui raport recent al **Organizației Internaționale a Muncii (OIM)**, numit „*Combaterea hărțuirilor sexuale la locul de muncă*”, din noiembrie 1992, mii de femei sunt victime ale hărțuirii sexuale la locul de muncă în lumea industrializată în fiecare an. Între 15 și 30 la sută dintre femeile chestionate în sondajele OIM spun că au fost supuse la o hărțuire sexuală vulgară, în mod frecvent. Dintre toate femeile chestionate din Statele Unite, 42% dintre femei au relatat că au suferit, la un moment dat, un fel de hărțuire sexuală. Raportul a inclus țări precum Australia, Austria, Danemarca, Franța, Germania, Japonia și Regatul Unit. **Departamentul de cercetare a muncii** a făcut un sondaj în anul 1987 în care 75% dintre femeile chestionate au răspuns că au suferit o formă sau alta de hărțuire sexuală la locul lor de muncă. Potrivit Centrului de Sănătate și Egalitatea Sexelor pentru Rapoartele Populației, 25% dintre femeile din Australia au raportat un abuz sexual în anul 1997. Același procent a fost raportat în Elveția în cursul anului 1996. În Costa Rica, 32% dintre femeile chestionate au raportat o anumită formă de hărțuire sexuală, în timp ce 8% dintre femeile chestionate în Malaezia au raportat că au fost hărțuite sexual.

Abuzul sexual împotriva femeilor raportat în diferite țări

Tara	Procentul (%)	Anul
Statele Unite ale Americii	42	1992
Australia	25	1997
Elveția	25	1996

⁴⁰ *Almanahul vizual Macmillan*, 1996, p. 37

Costa Rica	32	1996
Malaezia	8	1996

4. Familiile monoparentale

Familiile monoparentale nu au fost un tip comun de relații sociale umane de-a lungul istoriei. Acestea nu s-au dezvoltat decât la sfârșitul secolului trecut. Ratele în creștere de divorț și nașterea de copii de către mame necăsătorite au fost factorii majori din spatele apariției familiilor monoparentale. Decăderea moralității în societățile occidentale și în cele occidentalizate, din cauza ratelor foarte alarmante ale copiilor născuți în afara căsătoriei a ajuns până la aproximativ 50% dintre nașteri într-o țară ca Suedia. Un termen mai potrivit pentru un astfel de tip de familie ar fi fost *mama, capul familiei*. Mamele singure formează 90% dintre aceste familii monoparentale.

Marea Britanie a ocupat cel mai înalt loc în ceea ce privește numărul de familii monoparentale din întreaga Europă. Ediția *The Times* din 27 septembrie 1991 a relatat că procentul de familii monoparentale s-a dublat în cursul anilor nouăzeci; 16,7% în comparație cu 8,3% la începutul anilor șaptezeci. Femeile formează 90% din aceste familii. Situații similare au fost relatate în Australia.⁴¹ Jean Lewis (1992) a dat vina pentru numărul în creștere al familiilor monoparentale pe trei modificări sociale în curs de dezvoltare: (1) creșterea rapidă a numărului de femei care muncesc în afara casei, (2) mărirea ratelor de divorț din timpul anilor șaptezeci și optzeci și (3) creșterea dramatică a nașterilor de copii nelegitimi.⁴²

⁴¹ Prof. Shatha S. Zedrikly, *Femeile musulmane și provocările contemporane*, Majdalawi Press: Amman, 1997, p. 95

⁴² Zedrikly, p. 95

5. Violența împotriva femeilor și a copiilor

Violența în familie împotriva femeilor și a copiilor în special a crescut foarte mult. Deși o astfel de problemă nu se limitează la societățile occidentale, ea a devenit o normă de viață. În SUA, de exemplu, mai mult de două milioane de femei au denunțat la poliție o agresiune violentă suferită din partea soțului sau a partenerului. Aburdene și Naisbitt (1993) au afirmat, de asemenea, că în fiecare zi, patru femei sunt omorâte în bătaie în SUA.⁴³ Una din cinci femei, victime ale soților lor sau ale foștilor soț, au reclamat că au fost victimele aceleiași persoane din nou și din nou.⁴⁴

Următorul sondajul național privind criminalitatea și supraviețuirea victimei rezumă magnitudinea violenței împotriva femeilor din SUA:

„Un studiu asupra violenței împotriva femeilor arată că două treimi dintre aceste agresiuni au fost comise de cineva cunoscut de victimă – precum un soț, prieten, alt membru al familiei sau o cunoștință – o cifră mult mai mare decât în cazul bărbaților.

Sondajul, realizat de Biroul de Statistică Juridică, a afirmat că aproximativ 2,5 milioane dintr-un total de 107 milioane de femei ale națiunii, având vârsta de 12 ani și mai mari, au fost violate, jefuite sau atacate într-un an sau au fost victimă unei amenințări sau a unei tentative de a comite o astfel de infracțiune. 28% dintre agresori au fost dintre apropiatai, precum soții sau prietenii și 39% au fost dintre cunoșcuți sau rude. (...) Constatările au fost extrase din peste 400.000 de interviuri realizate între anii 1987 și 1991.

Raportul a subliniat că, deși crimele violente împotriva bărbaților au scăzut de când Biroul de Statistică Juridică a început sondajul său anual privind supraviețuirea victimelor, rata

⁴³ Zedrikly, p. 97

⁴⁴ *Bazele tratamentului asupra bătăușilor*, Scop comun, Inc., Jamaica Plain, MA

criminalității împotriva femeilor a rămas relativ constantă.

Deși femeile de culoare au de două ori mai multe probabilități decât femeile albe să fie victime ale unui jaf, nu au existat diferențe rasiale semnificative în ratele pe cap de locuitor în rândul femeilor victime ale violului sau ale agresiunii.⁴⁵

Senatorul Joseph Biden a relatat că, la nivel național, 50% dintre femeile și copiii fără adăpost sunt pe străzi din cauza violenței domestice.⁴⁶ Bennett și La Violette (1993) au estimat că în jur de patru milioane de femei declară că se confruntă cu un anumit fel de agresiune fizică anual. Acest lucru se întâmplă în timp ce doar o jumătate de milion de accidente de mașină au loc. 75% dintre agresiuni au loc pentru că femeia cere divorțul.⁴⁷

Potrivit Raportului Națiunilor Unite din anul 1991 cu privire la femeile din India, s-a dovedit că tradiția socială conform căreia familia miresei ar trebui să plătească zestre mirelui lucrează împotriva promovării armoniei în căsătorie. Mulți bărbați cer zestre mare și cadouri valoroase, chiar și după căsătorie. Când familiile femeilor sărace nu pot satisface cererile soților lacomi, se confruntă cu agresiuni brutale și, uneori, mortale. Numai în anul 1987, în jur de 1.786 de femei au fost ucise pentru că nu au reușit să îndeplinească cererile de zestre ale soților lor.⁴⁸

Problema socială a violenței împotriva femeilor la o scară atât de mare și în creștere nu este una specifică Statelor Unite, ci este mai degrabă un fenomen comun și în alte societăți occidentale și occidentalizate. În Austria, 59% dintre cazurile de divorț au fost puse pe seama violenței domestice în cursul anului 1984.⁴⁹ În

⁴⁵ Biroul de Statistică Juridică, Raport Special: *Violența împotriva femeilor* (NCJ- 145325)

⁴⁶ Senatorul Joseph Biden, Comisia Senatului judiciar SUA, *Violența împotriva femeilor: victime ale sistemului*, 1991

⁴⁷ Zedrikly, p. 97

⁴⁸ Raportul Națiunilor Unite privind femeile din India, 1991

⁴⁹ Zedrikly, p. 97

de cursul anului 1992, Aburdene și Nasibitt (1993) au menționat că 50% dintre femei au fost ucise în Anglia de către soții sau partenerii lor.⁵⁰ Toate aceste atrocități raportate se estimează că reprezintă doar 22% dintre femeile abuzate într-un an. Se estimează că 88% dintre cazurile de violență împotriva femeilor nu au fost declarate.⁵¹

Conform înregistrărilor guvernamentale ruse, numai în anul 1993, „*14.500 de femei din Rusia au fost ucise de către soții lor. Alte 56.400 au fost schilodite sau grav rănite.*” Statisticile de violență domestică împotriva femeilor din Anglia și Statele Unite sunt alarmante. „*Potrivit investigației Ministerului de Interne, 18% dintre crimele comise în Anglia și Țara Galilor sunt soții ucise de soții lor, acestea reprezentând un sfert din totalul de crime violente puse pe seama violenței domestice.*”⁵²

Tratamentul femeilor și al copiilor în societățile seculare prezente – fie că vorbim de America, Europa, India, Rusia, China sau chiar de societățile musulmane care nu aplică Islamul în viețile lor – este foarte similar cu cel al societății preislamice (*Jahiliyyah*). Islamul a venit să eliminate abuzul împotriva femeilor și al copiilor și a restabilit demnitatea femeilor, a celor tinere și a celor în vîrstă deopotrivă.

Din cauza haosului social care are loc în multe societăți din lume, abuzul nu este îndreptat doar împotriva membrilor slabii ai societății, așa cum este indicat mai sus, ci și împotriva celor care se ocupă de educare și disciplinare. Bazat pe un raport al Fundației Carnegie, procentul de profesori din SUA care spun că au fost abuzați verbal a fost de 51%. Cât despre cei care au fost amenințați, procentul a fost de 16%, iar procentul celor care au fost

⁵⁰ *Ibidem*

⁵¹ *Rapoartele populației*, vol. XXVII, nr.4, decembrie 1999

⁵² James Meek. „*Moscova se trezește în fața ratei de violență domestică*”, *The Guardian*, 22 iunie 1995

atacați fizici a fost de 7%.⁵³

⁵³ *Almanahul vizual Macmillan*, 1996, p. 367

Perspectiva islamică cu privire la femei

Perspectiva islamică cu privire la femei a fost atât de greșit interpretată în Occident încât în Europa și America este încă prevalentă ideea că musulmanii cred că femeile nu au suflet! În Coranul cel Sfânt nu se face nicio diferență între sexe în ceea ce privește relația cu Allah; amândurora le-a fost promisă aceeași recompensă pentru faptele bune și aceeași pedeapsă pentru comportamentul rău⁵⁴:

„**Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora (dintre femei) care dau milostenii, celor care postesc și acelora (dintre femei) care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora (dintre femei) care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora (dintre femei) care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplătă mare.**”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:35]

Se face o diferență doar în relația unuia față de celălalt – diferență care există în realitate – o diferență de funcții. Într-un verset care trebuie să îi fi uimit enorm pe arabi păgâni, care considerau că femeile nu au drepturi, se precizează:

„**Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință. Dar bărbații au o treaptă peste ele. Si Allah este ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm (Înțelept).**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:228]

Aburdene și Naisbitt (1993), doi cercetători proeminenți

⁵⁴ Marmaduke Pickthall, *Relația dintre sexe 1925 curs despre „starea jâlnică a feminității musulmane”*, www.islamfortoday.com

feminiști, au fost uimiți să descopere că Nobilul Coran nu consideră că femeile au un statut inferior în comparație cu bărbații; cum este cazul în toate celelalte scrieri religioase. Ei au ajuns să realizeze că practicile bărbaților împotriva femeilor din lumea islamică sunt practic bazate pe obiceiurile sociale non-islamice sau pe interpretarea eronată a învățăturilor islamică.⁵⁵ Carroll (1983) a admis că a fost surprinsă să afle că femeia musulmană este prima femeie din Univers căreia i-au fost recunoscute drepturile economice și juridice. Ea a adăugat, de asemenea, că, în Islam, sistemul familial a fost legiferat acum mai bine de 1400 de ani, pentru a proteja piatra de temelie a societății, familiei.⁵⁶ Atât rolul bărbaților și al femeilor, cât și drepturile lor sunt detaliate în Nobilul Coran și în învățăturile Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

1. Femeile în Coran

Coranul a vorbit despre diferitele roluri pe care femeile le joacă în viața celor din jur. Pentru prima dată în istorie, el a stabilit drepturile femeilor la moștenire, respect și demnitate. Coranul a vorbit despre rolul femeilor în susținerea adevărului, în a da naștere Profetilor. Coranul a vorbit, de asemenea, despre agonia femeilor din diferitele clase sociale de-a lungul istoriei. Mai jos sunt doar câteva fragmente care arată în ce măsură le-au fost recunoscute femeilor astfel de drepturi în Islam.

Coranul o prezintă pe soția lui Faraon ca pe un exemplu de persoană credincioasă, care a acceptat toate tipurile de suferințe de dragul lui Allah:

„Și Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred (care demonstrează că relațiile de familie cu necredincioșii nu îi va afecta pe cei care au făcut fapte bune) pe soția lui Faraon, care a spus: «Domnul meu! Clădește-mi mie o casă lângă Tine în

⁵⁵ Zedrikly, p. 97. Zedrikly, p. 39

⁵⁶ Ibidem, p. 97

Paradis și salvează-mă pe mine de Faraon și de faptele sale și salvează-mă pe mine de oamenii nedrepți (politeiști, făcători de rău și necredincioși)!» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 66:11]

Coranul a relatat în mod detaliat povestea Mariei (Pacea fie asupra ei!), nașterea miraculoasă a lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) și modul în care ea a răspuns acuzației de adulter adusă de către poporul său (evreii). De fapt, un capitol întreg din Coran este numit după ea. Un alt capitol lung din Coran se numește **Sura Femeilor (An-Nisā')**. Coranul a vorbit despre rolul femeilor în căință și în acceptarea adevărului. De exemplu, căința soției lui ‘Azīz pentru acuzația ei împotriva Profetului Iosif (**Yusuf:51-53**). Acceptarea invitației lui Solomon (Pacea fie asupra sa!) la Islam adresată reginei din Saba’ a fost, de asemenea, menționată în detaliu în capitolul **An-Naml: 44**.

Mariei (Pacea fie asupra sa!) i-a fost acordat un mare respect în Nobilul Coran. De fapt, un întreg capitol a fost dedicat fascinantei ei povești, în contrast cu acuzațiile profane menționate în *Talmud* despre ea și fiul ei,⁵⁷ Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!). Allah spune:

„Soția lui ‘Imrān a zis: “«Doamne, Îți juruiesc (numai) Tie ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Ție! Primește-l de

⁵⁷ R. Papa a observat: „Aceasta este ceea ce spun oamenii (despre Maria), ea care se trăgea din prinți și guvernatori a preacurvit cu un tâmplar... Au făcut fiili lui Israel pe viclenii cu sabia printre cei care [referindu-se la Isus] au fost uciși de ei?” [Talmudul Babilonian, Soncino Press, Londra, p. 725 (106a-106b)].

„Este tendința tuturor acestor surse (Talmud și alte surse evreiești) să diminueze persoana lui Isus, să îi atribuie o naștere nelegitimă, magie și o moarte rușinoasă. Toate edițiile Toledo conțin o poveste a unei discuții pe care Isus a avut-o cu cărturarii, care, din cauza acestei discuții, l-au declarat a fi un bastard.” - *Enciclopedia evreiască* (p.170)

la mine! Tu ești As-Samī' (*Cel care Aude totul*), Al-‘Alīm (*Atoateștiutorul, Omniscentul!*)» ~ Și când a născut, a zis ea: «Doamne, am zāmislit o copilă!», dar Allah Știa bine ceea ce născuse ea. Și un băiat nu este întocmai ca o copilă! «Eu i-am pus numele Maria și o încredințez pe ea și pe scoborâtorii ei Ocrotirii Tale, împotriva lui Șeitan cel izgonit!» ~ Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și a încredințat-o lui Zaharia. Și de fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu, găsea lângă ea mâncare. Și a întrebat-o el: «O, Maria, de unde ai aceasta?» Iar ea îi răspundea: «Ea este de la Allah!» Allah îl hrănește pe cel pe care **El voiește, fără socoteală!**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:35-37]

Coranul recunoaște că atât bărbații, cât și femeile, sunt egali din punct de vedere spiritual, în ceea ce privește responsabilitățile pentru acțiunile lor și răsplata lor în Viața de Apoi:

„Oricine face fapte bune, bărbat sau femeie – credincios fiind - aceia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptăți nici cât un punct.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:12]

„Într-o zi îi vei vedea pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase cu lumina alergând în fața lor și în dreapta lor. (Și li se va zice lor): «Iată astăzi vesteau voastră cea bună: Grădini pe sub care curg pâraie și în care veți sălășlui voi veșnic! Aceasta este izbânda cea mare!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 57:12]

„Și printre semnele Lui (este acela) că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 30:21]

2. Femeile în învățăturile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a combătut multe practici nedrepte care au fost instituționalizate în societățile preislamice împotriva femeilor. Bărbații din acele societăți beneficiau în mare măsură de rolurile care tot ei le prescriseseră pentru femei. Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a început să predice împotriva comportamentului bărbaților față de femei, cei din tribul Quraiș i s-au opus cu înverșunare. Cu toate acestea, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a continuat să le transmită oamenilor Revelația Divină, în ciuda interesului lor nedrept.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**Fie disprețuit! Fie disprețuit! Fie disprețuit!!**» Cineva a întrebat: «Cine, o, Mesager al lui Allah?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **«Acela ai cărui părinți, unul dintre ei sau amândoi, au ajuns vârsta bătrâneții (în preajma lui) și nu (a fost modalitatea sa de a relaționa cu ei un prilej de) a intra în Paradis »** (Muslim)

Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a spus că l-a auzit pe Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând:

„Cel care este lipsit de îndurare și blândețe, de fapt este lipsit de orice bun.” (Muslim)

Anas ibn Mâlik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**„Oricine are două fiice și le îngrijește până când acestea ating vârsta pubertății, va fi cu mine în Paradis la fel cum sunt acestea.”** și și-a apropiat degetul arătător de cel mijlociu.” (Muslim)

3. Femeile și educația

Dreptul la educație în Islam a fost acordat acum mai bine de o mie patru sute de ani, în timp ce cele mai multe școli de prestigiu din lume l-au negat.

Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că unele femei i-au cerut Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să stabilească o zi pentru ele, pentru că bărbaților le era dedicat majoritatea timpului său. Atunci el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a promis că le va dedica o zi specială pentru a le învăța.⁵⁸

Într-un alt *hadith*, s-a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„A căuta știința este (un act) obligatoriu pentru toți musulmanii.” (Ibn Majah)

Seager și Olson (1986) au spus că majoritatea Universităților din țările occidentale au întârziat foarte mult timp acceptarea studentelor. Doamna Curie a fost refuzată ca membru al Academiei Franceze de Științe, deși ea a fost primul profesor de sex feminin la Universitatea din Sorbona, în anul 1911. Trebuie să ținem cont de faptul că ea a fost distinsă cu Premiul Nobel în anul 1903.⁵⁹

4. Poligamia in Islam

Oamenii vorbesc uneori ca și cum poligamia ar fi o instituție obligatorie a Islamului. Însă, nu este mai mult a Islamului decât este a creștinismului (acesta a fost un obicei în creștinism timp de secole după moartea lui Hristos, pacea fie asupra sa!), dar este încă o tendință demnă de luat în considerare și este în interesul bărbaților și al femeilor (mai ales al femeilor) ca aceasta să fie reglementată. Monogamia strictă niciodată nu a fost practicată cu

⁵⁸ Relatat de Bukhari, *Cartea Cunoașterii*, hadith nr. 87, p.97

⁵⁹ McGrawe, 1993 în Zerekly, p. 60-61

adevărat în Occident, dar, de dragul fetișului monogamiei, o multitudine de femei și de copiii lor au fost sacrificați și tratați cu cruzime. Islamul distrugă toate fetișurile, care întotdeauna tind să marginalizeze un număr de creații ale lui Dumnezeu. În Europa, alături de cultul femeilor, vedem degradarea și disperarea lor.

În Arabia, mulțimea de văduve sărace erau lipsite de speranță înainte de venirea Islamului. Sfântul Coran legalizează divorțul și căsătoria cu un alt soț, transformând astfel căsătoria dintr-o stare de robie pentru femei într-un contract civil între părți egale, care poate fi reziliat din dorința uneia dintre părți (cu anumite restricții, mai mari în cazul femeilor din motive naturale, destinat să îi facă pe oameni să reflecteze serios înainte de a decide să se separe) și de moarte. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), în timp ce era suveranul Arabiei, s-a căsătorit cu mai multe văduve, pentru a distrugă disprețul vechi ce exista față de ele și pentru a le oferi ceea ce aveau nevoie, din calitatea de conducător de stat.⁶⁰

Islamul este singura religie care a limitat numărul de soții permise la patru. Despre acest lucru, John Esposito, un renomit profesor de religie, relații internaționale și studii islamică la Universitatea Georgetown, a scris:

„Deși se găsește în multe religii și tradiții culturale, poligamia (sau mai precis poliginia) este identificată de cele mai multe ori cu Islamul în mintea occidentalilor. De fapt, Coranul și Legislația islamică au căutat să controleze și să reglementeze numărul de soții, în loc să ofere libertate totală. Într-o societate în care nu există nicio limitare, musulmanilor nu li s-a spus să se căsătorească cu patru soții, ci să nu se căsătorească cu mai mult de patru. Coranul îi permite unui bărbat să se căsătorească cu până la patru soții, cu condiția să le întrețină și să le trateze în mod egal. Muslimii văd în această poruncă din Coran (4:3) consolidarea statutului femeilor și al familiei, pentru că aceasta a

⁶⁰ Pickthall, www.islamfortoday.com

căutat să asigure bunăstarea femeilor singure și a văduvelor, într-o societate a cărei populație de bărbați a fost diminuată de războaie și pentru a opri poligamia fără restricții.⁶¹

Ideea de poligamie limitată a fost introdusă de Coran ca o soluție la dilemele sociale, precum numărul crescut de văduve și orfanii de tată lăsați de războaie. De asemenea, ea joacă un rol important satisfacerea nevoilor naturale ale unui sector mare de persoane, în special în societățile în care numărul de femei este mai mare decât cel al bărbaților. Allah spune:

„Iar dacă vă temeți că veți fi nedrepti cu orfanii, luați de soții pe acelea care vă plac dintre femei – două, trei sau patru, dar dacă vă temeți că nu veți fi drepti (cu ele), atunci (luați) una singură sau ce se află în stăpânirea mâinilor voastre drepte. Aceasta (este situația care) vă dă cea mai mică putință de a purcede nedrept.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:3]

Când acest regulament cu privire la poligamie a fost introdus, aceasta a fost în realitate o restricție la poligamia nelimitată practicată de arabi din perioada preislamică. Deși regulamentul le oferă bărbaților dreptul, din motive întemeiate, de a practica poligamia, ei trebuie să adere la condițiile stricte și responsabilitățile din spatele ei. Poligamia a fost restricționată de Islam și nu interzisă pentru a satisface natura poligamă a bărbaților, în timp ce a interzis și a pedepsit sever bărbații care căută relații extraconjugale. Islamul, prin limitarea poligamiei și decretarea condițiilor stricte în ceea ce privește practicarea acesteia, a adoptat o poziție moderată între poligamia fără restricții a Vechiului Testament și practica romanilor, a persanilor și a arabilor din perioada preislamică și celibatul neobservat pe care l-au predicat ceva mai târziu sfinții creștini.

⁶¹ John L. Esposito., *Islamul: calea cea dreaptă*, Oxford: Oxford University Press, 1988, p. 97

Prin urmare, pentru a rezolva problema căminelor orfane de tată, Coranul îi încurajează pe bărbații care își pot asuma responsabilitatea și pot fi drepti, să ia în grija lor familiile nevoiașe prin căsătoria cu văduve eligibile, care au fost victime ale unor tragedii. Raționamentul din spatele acestei măsuri este acela de a salva societatea, în general, de la a se complace în practicile imorale, fie din cauza sărăciei, fie din cauza dorinței sexuale naturale a femeilor necăsătorite.

Oamenii cu mintea deschisă pot accepta soluțiile naturale și rezonabile la problemele lor, recunoscând în același timp drepturile depline și legitimitatea femeilor și a copiilor lor. În cartea lui, *Luptând pentru supunere*, Jeffrey Lang (1995), a declarat într-un program difuzat la televiziunea publică că la acel moment realiza o investigație pentru a determina dacă într-adevăr natura bărbaților este poligamă și cea a femeilor monogamă. În 1987, ziarul studentului de la Universitatea din California, Berkley, a chestionat un număr de studenți, întrebând dacă aceștia considerau că poligamia ar trebui să fie legalizată ca răspuns la lipsa de candidați de sex masculin pentru căsătorie în California. Spre surprinderea multor feminiști, aproape toți cei intervievați au aprobat ideea. O ramură a bisericii, mormonii, care a devenit una dintre bisericile instituite în Statele Unite, propagă poligamia în rândul membrilor săi în creștere.⁶²

Jane Goodwin (1994), un sociolog american, crede că multe femei americane ar prefera statutul de a doua soție decât să trăiască o viață singuratică într-un apartament sumbru din New York sau Chicago, în societatea libertății.⁶³

De fapt, bărbații în general continuă să fie protejați prin monogamie, mai ales într-o societate care nu pedepsește practicile extraconjungale, în timp ce prostituatele, amantele, secretarele, modelele, actrițele, chelnerițele și iubitele rămân joaca lor. În

⁶² T. Sullivan, K. Thomson, R. Wright, G. Gross și D. Spady, p. 658

⁶³ Zerekly, 1997, p.80

realitate, societatea occidentală dominată de bărbați se opune vehement poligamiei deoarece i-ar obliga pe bărbați să adopte fidelitatea.

Făcând abstracție de părerea mea față de chestiunea poligamiei, dr. Le Bon susține:

„O întoarcere la poligamie, acea relație naturală dintre sexe, ar remedia multe rele: prostituția, bolile venețice, SIDA, avorturile, mizeria copiilor nelegitimi, ghinionul milioanelor de femei necăsătorite și văduve, care rezultă din disproportia dintre sexe, chiar adulterul și gelozia.”⁶⁴

Atunci când este complet practicat, sistemul islamic îndepărtează pericolele seducției, ororile prostituției și soarta grea care se abate asupra a nenumărate femei și copii din Occident, ca o consecință a poligamiei nemărturisite:

„Principiul de bază al Islamului este acela că un bărbat este considerat pe deplin responsabil pentru comportamentul său față de fiecare femeie și pentru consecințele comportamentului său. Dacă dăm la o parte povestea de dragoste care a fost țesută în jurul actului sexual de către scriitorii occidentali, povestea de dragoste este o iluzie, iar noi nu trebuie să deplângem pierderea unei iluzii.

Luați literatura europeană modernă cea mai citită și veți găsi că scopul bărbatului pe Pământ este descris ca fiind dragostea femeii (adică, dragostea ideală a unei femei, cea aleasă, pe care el o descoperă după ce încearcă mai multe femei). Când acea femeie este descoperită, cititorul este condus să presupună că o „uniune a sufletelor” are loc între cei doi. Și acesta este scopul vieții. Aceasta nu este un sens comun, ci este o prostie. Dar se poate trasa un produs al învățăturii bisericii creștine cu privire la

⁶⁴ Suleiman A.S. As-Shaqasy. „Cum ridică Islamul statutul femeii - III” - O lucrare prezentată la Convenția surorile musulmane, Mombasa, și decembrie, 1990. Publicat în Al-Islam 1991, vol. 15, nr. 4, p. 38

căsătorie. Femeia este o creațură ademenitoare, dar interzisă, prin natură păcătoasă, până când are loc o uniune mistică, simbolizată de Hristos și de Biserica sa, datorită binecuvântării preotului.”⁶⁵

5. Cine beneficiază de pe urma monogamiei?

În poligamie, aşa cum este prezentată de către sistemul familial islamic, soțul este cel care își asumă responsabilitățile financiare și sociale față de soția sau soțile lui. Prin urmare, monogamia strictă practicată în societățile occidentale este în interesul bărbaților. Jones și Phillips (1985) au indicat că „*unii bărbați afirmă în mod ipocrit că monogamia este menținută pentru a proteja drepturile femeii. Însă, de când se preocupă bărbatul occidental de drepturile femeii? Societatea occidentală este străpunsă de la un capăt la altul de practici socio-economice care au oprimat femeile și au condus la creșterea mișcărilor de eliberare a femeilor din ultimii ani, de la sufrageta de la începutul secolului al XX-lea până în zilele noastre. Realitatea este că monogamia protejează dreptul bărbaților de a se distra fără nicio responsabilitate, din moment ce incidența infidelității printre ei este, de obicei, mult mai mare decât printre femei.*”⁶⁶

Deși multe femei occidentale au fost prinse în aşa-numita revoluție sexuală, ele sunt cele care suferă cel mai mult efectele secundare ale contraceptivelor, trauma avortului și rușinea nașterii în afara căsătoriei. Doar în Statele Unite ale Americii, din fiecare o sută de nașteri, patruzeci și cinci au fost femei necăsătorite cu vârste cuprinse între 15 și 44 de ani, numai în anul 1991. Acest lucru îi costă pe contribuabili mai mult de 25 de miliarde de dolari în plăți de ajutor.⁶⁷

Doamna Jones și domnul Phillips (1985) au vorbit despre alte

⁶⁵ Pickthall, www.islamfortoday.com

⁶⁶ J.Jones și B. Philips, *Căsătoria multiplă în Islam*, 1985, p. 5

⁶⁷ Centrul National de Statistică Sanitară, în *Almanahul Vizual Macmillan*, 1996, pp. 320-322

motive logice pentru care poligamia ar trebui să fie instituționalizată. Ei au menționat că preponderența femeilor în lume este un fapt de necontestat. Rata mortalității infantile este mult mai mare în rândul băieților. Femeile, în general, tind să trăiască mai mult decât bărbații; ca să nu mai vorbim de numărul mare de tineri care mor zilnic în diverse războaie din întreaga lume:

„Deși raportul variază de la o țară la alta, femeile sunt încă mai numeroase decât bărbații. Prin urmare, există mai multe femei care concurează pentru un număr în scădere de bărbați. În consecință, va rămâne mereu un număr mare de femei care nu își vor putea îndeplini nevoile lor sexuale și psihologice, prin mijloace legitime, în societățile monogame. Prezența lor într-o societate din ce în ce mai permisivă contribuie, de asemenea, la distrugerea structurii familiei occidentale.”⁶⁸

Din discuția scurtă pe care am avut-o cu privire la problema poligamiei, femeile par a avea un interes legitim în instituționalizarea legală și recunoașterea poligamiei, aşa cum este recunoscută de către Islam, pentru protecția socio-economică evidentă pe care o prevede, precum și pentru că se preocupă de problemele reale pe care le presupune satisfacerea ambelor sexe.

6. Separarea este mai bună

Dacă este adevărat, după cum sugerează și experiența de viață (și apărătoarele drepturilor femeii din Europa și America sunt neobosite în a declara că interesele femeilor sunt separate de cele ale bărbaților), că femeile sunt într-adevăr mai fericite unele printre altele în viața de zi cu zi, și sunt mai capabile să progreseze mai degrabă singure decât sub strânsa subordonare a bărbaților, atunci regula din Islam care face femeia stăpână în sfera ei de activitate nu este în dezacord cu natura umană. În timp ce fiecare prevedere are ca scop continuarea rasei umane și în timp ce relația dintre

⁶⁸ J. Jones și B. Philips 1985, pp. 6-7

soție, soț și rudele apropriate este la fel de afectuoasă și la fel de intimă ca și în Occident, viața socială a femeilor se desfășoară între ele. Nu există „băi mixte”, nici dans mixt, nici flirt promiscuu, nici publicitate. Însă, conform învățăturilor corespunzătoare ale Islamului, nu ar trebui să fie oprite oportunitățile femeii de a se dezvolta pe sine însăși și de a progresă în sfera ei de activitate. Prin urmare, nimic nu le poate împiedica pe femei să devină medici, avocați, profesori, predicatori, comercianți, etc, dar acestea ar trebui să studieze în școli pentru femei și să practice aceasta în prezența femeilor.⁶⁹

Separarea dintre bărbați și femei a fost recunoscută a fi de mare folos pentru femei. De fapt, acest principiu a fost adoptat de Pentagon ca o soluție pentru multe probleme, inclusiv printre acestea hărțuirea sexuală, fără a oferi credit Islamului, ca un sistem de viață care propagă această practică pentru a menține moralitatea, pacea socială și securitatea. Cu toate acestea, prințul Charles a subliniat contribuțiile mari pe care Islamul le poate oferi societăților nemusulmane pentru a depăși problemele lor morale și sociale cele mai grave, în timpul unui discurs pe care l-a susținut cu privire la Islam și Occident.

William Cohen, secretarul american al Apărării, a anunțat prima fază a unui plan cuprinzător pentru a menține un nivel rezonabil de moralitate între bărbații și femeile soldați. Planul a subliniat importanța construirii unor partiții permanente pentru a separa soldații de sex masculin și cei de sex feminin în clădirile actuale mixte. Aceasta este doar o soluție temporară până când vor fi construite clădirile noi, cu zone separate. De asemenea, forțele navale armate au emis o serie de instrucțiuni stricte care interzic prezența femeilor și a bărbaților, ofițeri de marină, în spatele ușilor închise. Aceste instrucțiuni au fost prezentate ca reguli care trebuie respectate de către toți soldații, în special la bordul navelor militare. Secretarul Apărării a subliniat că motivul din spatele unor

⁶⁹ Pickthall, www.islamfortoday.com

astfel de măsuri a fost acela de a oferi un nivel de confidențialitate și de securitate rezonabil pentru membrii diferitelor sectoare de apărare. Printre aceste noi reglementări, se află și interdicția de a dormi în lenjerie intimă sau fără haine, precum și cerința de blocare a ușilor în timpul orelor de somn. Ei interzic, de asemenea, vizionarea filmelor pornografice în prezența soldaților de sex feminin și au impus un regulament clar și detaliat cu privire la tipul de vestimentație care trebuie adoptat pentru înot sau la plajă.⁷⁰

Întrebarea pe care o ridicăm în acest moment este următoarea: de ce sunt impuse astfel de reguli (pe care mulți le-ar putea vedea ca fiind radicale și antimodernizare) de către cea mai modernă țară din lume? Răspunsul este foarte simplu: hărțuirea sexuală a ajuns la un nivel incredibil de alarmant și a devenit o amenințare la adresa securității naționale și a moralității. Miile de plângeri de hărțuire sexuală făcute de angajații de sex feminin au tras un semnal de alarmă. Americanii și alții parlamentari din lume trebuie să se gândească serios la impunerea unor reguli similare pentru toate birourile guvernamentale, inclusiv Casa Albă, în special în urma incidentului Clinton-Monica.

McGrayre, 1993⁷¹, a afirmat faptul că separarea în educație este în beneficiul studenților de sex feminin, care experimentează hărțuri insuportabile și suferințe din partea băieților. Opt din cei nouă oameni de știință de sex feminin cărora le-a fost acordat Premiul Nobel au fost absolvenți de licee doar pentru fete.

New York Times a publicat în luna mai a anului 1993 un raport care a fost intitulat *Separarea este mai bună*.⁷² Raportul a fost scris de către Susan Ostrich, o fostă absolventă a unuia dintre puținele colegii pentru fete din S.U.A. A fost un șoc pentru majoritatea americanilor să afle că fetele din aceste colegii obțin rezultate mai bune decât cele din colegii mixte. Ea și-a sprijinit afirmația pe

⁷⁰ *Familia*, iunie 1998, ediția nr. 59, p.3

⁷¹ Zedrekly, 1997, p. 72

⁷² *Familia*, 14 August 1994, p. 7

următoarele statistici:

1. 80% dintre fetele care merg la colegii pentru fete studiază știința și matematica timp de patru ani, în comparație cu doi ani de studiu din colegiile mixte;

2. studentele colegiilor pentru fete realizează un GPA (o medie școlară în sistemul american) mai mare decât fetele din școlile mixte. Acest lucru conduce la admiterea în universități a unui număr mai mare de studenți de sex feminin. De fapt, au fost obținute mai multe doctorate de către astfel de studenți de sex feminin.

3. conform *Fortune Magazine*, o treime dintre membrii de sex feminin din consiliile de administrație ale celor mai mari 1000 de companii americane au absolvit un colegiu numai pentru fete. Pentru a realiza semnificația acestui număr, trebuie să știm că absolvenții colegiilor pentru fete reprezintă numai 4% din numărul de absolvenți de colegii în fiecare an.

4. 43% din profesorii de sex feminin cu doctorat în matematică și 50% din profesori de sex feminin cu doctorat în inginerie au absolvit colegii numai pentru fete.

Aceasta este o altă dovdă din lumea occidentală în sine care sprijină validitatea și aplicabilitatea principiilor islamică ca lege universală călăuzitoare sau ca reglementare a comportamentului uman. Politicianul indian și reporterul Kofhi Laljapa a concluzionat:

„Nicio altă religie, în afara de Islam nu are capacitatea de a rezolva problemele vieții moderne. Islamul este într-adevăr unic pentru aceasta...”⁷³

Numai Islamul are soluții viabile la aceste probleme complicate de imoralitate și valori care distrug familiile. Acesta

⁷³ Emad Khalil, *Au spus despre Islam*, 1994, în *Viitorul Islamului*, 27 mai 1994, p. 12

oferează un sistem complet de viață, care asigură demnitatea și fericirea tuturor membrilor societății, prin luarea în considerare a nevoilor oamenilor și satisfacerea lor în cel mai onorabil și respectabil mod. Acest sistem complet nu face obiectul manipulării omului pentru a-și satisface interesul personal, ci este un sistem Divin care ia în considerare natura umană. În acest sens, Islamul stabilește în mod clar și definește în mod strict obligațiile și drepturile pentru toți membrii societății, indiferent de rasă, sex și religie, pe baza unui sistem de responsabilități și autoritate reciprocă. Cu toate acestea, Islamul este evitat și chiar privit cu suspiciune din diferite motive:

(a) mass-media controlată de evrei are un mare interes pentru a înfățișa Islamul ca pe o religie sălbatică, ce nu a fost potrivită nici măcar pentru Evul Mediu. *Jihad-ul în America și Asediul* sunt doar câteva exemple a ceea ce face industria filmului pentru a distorsiona imaginea Islamului în mintile oamenilor care nu cunosc adevărul despre el. Experți în studii din Oriental Mijlociu, precum și orientaliștii Bernard Lewis, Daniel Pipes și Judith Miller au jucat un rol irespnsabil în inducerea de atitudini greșite cu privire la mesajul autentic al Islamului în mintile oamenilor care au mare nevoie de modul lui de viață. Cu toate acestea, mulți intelectuali nu au fost înselați de această propagandă și au reușit să găsească drumul lor spre adevăr, după o căutare îndelungată și după depășirea multor obstacole. Jeffrey Lang (profesor de matematică la Universitatea Kansas) și M. Hoffman (Ambasadorul Germaniei în Maroc) sunt exemple bune în acest sens.

(b) o minoritate de musulmani pătează imaginea deja distorsionată a Islamului cu practicile lor neislamice, care sunt mult exagerate și generalizate de către mass-media deja părtinitoare.

(c) incapacitatea unor musulmani de a prezenta Islamul într-o manieră atractivă pentru oameni și de a clarifica neînțelegările și concepțiile greșite despre învățăturile sale universale.

Femeile din Occident au trebuit să se agite în ultimii ani

pentru drepturi legale simple, precum dreptul femeilor căsătorite la proprietate, drept întotdeauna asigurat pentru femei în Islam. Ele au trebuit să ducă o luptă amară pentru a-i face să înțeleagă pe bărbații din Occident faptul că interesele femeilor nu sunt identice cu cele ale bărbaților. Femeile din Occident au trebuit să se lupte pentru obținerea recunoașterii existenței lor juridice și civile, care a fost mereu recunoscută în Islam. Bărbații lor au asigurat drepturile femeilor în Islam și ei vor lupta să le sigure toate cele de care au nevoie, pentru a îndeplini spiritul *Shari‘ah*. În cazul acestei emancipări nu va exista niciun fel de ceartă între sexe. Prin urmare, nu este nicio analogie cu cazul femeilor din Occident.

Femeile occidentale îmbrățișează Islamul

În ciuda atacului vicios motivat politic făcut de către mass-media occidentală subiectivă împotriva Islamului (în special în ceea ce privește problemele legate de tratamentul femeilor), *Daily Mail*, ediția din 2 decembrie 1993, p. 39, a estimat că mai mult de 20.000 de englezoaice au acceptat Islamul ca mod de viață. Cele mai multe dintre ele aparțineau clasei de mijloc de educație. De ce ar accepta aceste femei Islamul dacă ar crede ceea ce mass-media a propagat? Unul dintre ele a declarat că:

*„Convertirea la Islam mi-a transformat viața și mi-a adus multă pace și mulțumire... nu consider ceea ce am făcut a fi o înapoiere, ci eu o privesc ca pe o eliberare.”*⁷⁴

O altă femeie care a îmbrățișat Islamul, scriitoare, și fiica ei, supraveghetor la o centrală nucleară, au spus în legătură cu rolul separării bărbăților de femei și purtarea *hijab*-ului:

*„Spre deosebire de mesajele confuze ale culturii occidentale – care încurajează femeile să arate sexy, dar le condamnă pentru că îi provoacă pe bărbați să le violeze – *hijab*-ul a arătat clar faptul că femeile nu sunt puse pe acest Pământ pentru a face paradă.”*⁷⁵

Atunci când doamna Sisly Catholy, o doamnă australiană care a îmbrățișat Islamul împreună cu fiica ei, a fost întrebată: „*De ce ai îmbrățișat Islamul?*”, ea a răspuns:

„În primul rând, aş spune că aceasta s-a întâmplat pentru că, în esență, am fost întotdeauna musulmană, fără a fi conștientă de acest lucru. Foarte devreme în viața mea, am pierdut credința în creștinism din mai multe motive, cel mai important fiind acela că ori de câte ori întrebam orice creștin care aparținea așa-numitelor Ordine Sfinte sau un laic cu privire la orice punct care nu îmi era

⁷⁴ *Daily Mail*, 2 decembrie 1993, p. 39

⁷⁵ *Ibidem*, p. 42

clar în legătură cu învățaturile creștine, am primit invariabil același răspuns: «Nu trebuie să pui la îndoială învățaturile Bisericii; trebuie să ai credință.» Atunci când credeam în creștinism am fost influențată de ceea cea ne-a fost spus și anume că Islamul era o glumă. Dar când am citit despre el, ideile greșite au dispărut. După un timp, am căutat niște musulmani și i-am întrebat despre unele dintre punctele care nu îmi erau destul de clare. Am avut parte din nou de încă o revelație. Întrebările mele au primit toate un răspuns prompt și concis, atât de diferit de frustrarea experimentată când am întrebat despre anumite chestiuni în creștinism. După mult citit și studiu al religiei islamică, atât eu, cât și fiica mea am decis să devenim musulmane, luând numele de Rashida și, respectiv, Mahmuda.»⁷⁶

Lady Avenin Zainb Cophand, o englezoaică, a fost întrebată, de asemenea, despre motivul pentru care a acceptat Islamul. Ea a răspuns:

„... cu cât avansez în studiul și lectura mea despre Islam, cu atât certitudinea mea că este foarte diferit de alte religii crește. Este cea mai potrivită religie pentru viața practică și este cea mai capabilă să conducă omenirea către calea fericirii și a păcii. De aceea, nu am ezitat să cred că Allah, Cel Atotputernic, este Unul, și că Moise, Isus, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!) și cei dinaintea lor au fost profeti care au primit revelații de la Domnul lor. ...Nu ne naștem păcătoși; nici nu avem nevoie ca cineva ca să ne ia păcatele sau să medieze între noi și Allah, Cel Atotputernic...”⁷⁷

Margaret Marcus, fost intelectual american și scriitor evreu, a explicat cu sinceritate motivul din spatele acceptării Islamului, după ce a discutat educația ei evreiască de reformă într-o societate total seculară, spunând:

⁷⁶ Bawani, 1984, pp. 134-6, în Khalid Al-Qasim, *O scrisoare unui creștin*, Dar Al-Watan: Riyadh, 1995, p. 76

⁷⁷ Bawani, 1984, pp. 130-131, în Khalid Al-Qasim, *O scrisoare către un creștin*, Dar Al-Watan: Riyadh, 1995, p. 75

„Nu am îmbrățișat Islamul din ură față de strămoșii sau de poporul meu. Nu a fost o dorință de respingere, cât a fost de îndeplinire. Pentru mine, a însemnat o tranziție de la muribund și parohial la un conținut dinamic și revoluționar de credință cu nimic mai prejos decât primatul universal.”

Fiecare nouă musulmană a trecut printr-un proces și a acceptat multe provocări pentru a se supune lui Allah. Amira, o fată americană din Arkansas, este doar une dintre ele. Ea a spus:

„M-am născut într-o familie americană creștină din Arkansas, în Statele Unite, și tot acolo am crescut. Sunt cunoscută ca fiind o americană albă printre prietenii mei arabi, dar al-hamdu Lillah, Islamul nu cunoaște nicio culoare, rasă sau naționalitate. Prima dată care am văzut un musulman a fost pe când eram la Universitatea din Arkansas. Recunosc că la început m-am uitat ciudat la îmbrăcământea pe care femeile musulmane o purtau... și nu puteam să cred că își acopereau părul. Dar eu sunt un persoană curioasă, așa că m-am prezentat unei fete musulmane într-unul dintre cursuri cu prima ocazie. A fost o întâlnire care mi-a schimbat viața. Nu o voi uita niciodată. Numele ei era Yasmin și era din Palestina. Aș fi putut sta ore întregi ascultând cum îmi vorbea despre țara ei, cultura, familia și prietenii pe care îi iubea atât de mult, dar dragostea pentru religia ei, Islamul, era încă și mai mare. Yasmin simțea o pace interioară pe care nu o mai întâlnisem la nimeni. Îmi spunea povești despre Profeți (Pacea fie asupra lor!) și despre Unicitatea lui Allah Preaînaltul. Atunci am aflat că ei nu se încină la un alt Dumnezeu; că Allah în limba arabă înseamnă Dumnezeu. Tot ce mi-a spus avea atât de mult sens pentru mine și era atât de pur...”

Într-un raport realizat de Peter Ford pentru *Christian Science Monitor*, intitulat „*De ce se convertesc femeile europene la Islam?*”, o franțuzoaică a explicat motivul pentru care ea a acceptat Islamul:

„Islamul cere apropierea de Dumnezeu. Islamul este mai simplu, mai riguros și este mai ușor pentru că este explicit. Eram

în căutarea unui cadru; omul are nevoie de reguli și de un comportament de urmat. Creștinismul nu mi-a oferit aceleași puncte de referință.”⁷⁸

Haifa Jawad, un profesor de la Universitatea din Birmingham, a indicat că unele dintre motivele din spatele convertirii femeilor europene la Islam sunt:

- a.** o mulțime de femei reacționează la incertitudinile morale ale societății occidentale;
- b.** le place sentimentul de apartenență, grijă și împărtășirea pe care Islamul li le oferă.

Karin van Nieuwkerk, care a studiat convertirile femeilor olandeze la Islam, susține că „*există mai mult spațiu pentru familie și maternitate în Islam și femeile nu sunt obiecte sexuale.*”

Sarah Joseph, o engleză convertită la Islam, susține că: „*ideea că toate femeile convertite sunt în căutarea unui stil frumos de viață, aflată departe de excesele femeilor occidentale, nu este chiar precisă.*”⁷⁹

⁷⁸ Peter Ford. „*De ce se convertesc femeile europene la Islam?*”, Christian Science Monitor, ediția 27 decembrie 2004, p. 1

⁷⁹ Peter Ford. „*De ce se convertesc femeile europene la Islam?*”, Christian Science Monitor, ediția 27 decembrie 2004, p. 1

Concluzii

În discuția anterioară, am încercat să trasez o imagine generală cu privire la modul în care femeile sunt considerate de religiile și ideologiile majore care au avut o mare influență în viața omenirii. Astfel, m-am gândit, putem avea atât un cadru istoric, cât și unul analitic prin care să putem înțelege mai bine drepturile femeii. Cercetarea este bazată pe surse originale din hinduism, creștinism și islam, pentru a investiga învățăturile lor cu privire la rolurile care le-au fost atribuite femeilor și tratamentele pe care acestea le merită. Am abordat, de asemenea, consecințele dramatice provocate de o înțelegere greșită a rolului esențial pe care femeile îl au în menținerea familiei și a societății echilibrate și sănătoase. Rolurile armonioase și integratoare ale bărbaților și ale femeilor au condus la o concurență acerbă și la o aspirație individualistă în îndeplinirea dorințelor egoiste, din care femeile s-au dovedit a fi cele în pierdere.

Emanciparea femeilor prin feminismul extrem și liberalism a eşuat și a cauzat mai multe calamități, adăugând o suferință în plus într-o lume care este controlată de bărbați. Într-adevăr, sunt aceiași bărbați cei care le-au scos pe femei din casele lor, rupând legătura cu familiile lor, pentru a le maltrata cu salarii mici și servicii nedorite. Le-au fost date alte sarcini în afară de acele de a-și educa copiii și de a avea grija de familie, fiind forțate să accepte locuri de muncă prost plătite și să se întrețină pe ele și pe familiile lor. Margaret Marcus (în prezent Mariam Jamilah) a reiterat astfel de consecințe, afirmând:

„(...)Totuși, aceeași propagandă insistă că datoria principală a femeii emancipate este căminul ei! Cu alte cuvinte, aceasta înseamnă că femeia modernă trebuie să îndure o povară dublă! În afară de faptul că își câștigă existența într-un loc de muncă cu normă întreagă în afara casei, ea trebuie în același timp să facă în aşa fel încât să își îndeplinească obligațiile față de soțul și de

*copiii ei și să păstreze casa impecabilă! Este aceasta dreptate?*⁸⁰

Când ne referim la statutul catastrofal pe care l-a atins familia în societățile occidentale și în cele occidentalizate în special în ceea ce privește familia și tipul de abuz împotriva femeilor și a copiilor, nu mă refer la faptul că alte societăți care urmează același model de libertate dezlănțuită, desprinse de moralitate și care resping învățăturile autentice ale Creatorului sunt imune împotriva unor astfel de boli. Sloganurile ieftine în legătură cu drepturile femeilor, emanciparea și progresul sunt doar o perdea de fum pentru a ascunde intențiile reale. Mișcarea pentru emanciparea femeilor în lumea musulmană nu poate decât să conducă la aceeași catastrofă care s-a întâmplat deja în alte părți. Indulgența universală în ceea ce privește relațiile sexuale ilicite poate soca până și fiarele sălbaticice din junglă. Rezultatele inevitabile au fost distrugerea căminelor și a familiilor și chiar a întregului cadru social, o epidemie a delinvenței juvenile și a criminalității și o atmosferă saturată de violență, neliniște și fărădelege. Istoria civilizațiilor din trecut este o doavadă suficientă că atunci când viciul și imoralitatea circulă nestingherite, nicio societate nu mai poate supraviețui în fericire.⁸¹

Îi invit pe stimații cititori să examineze ei însăși învățăturile Islamului din sursele lui originale; nu numai cele legate de femei, ci și cele care discută despre viața umană în general. Islamul este modul de viață prevăzut de Creator pentru a oferi îndrumare omenirii, pentru a atinge fericirea atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

Această carte se încheie cu un fragment din discursul prințului Charles cu tema „*Islam și Occident*”, ținut la Centrul de Studii islamică din Oxford:

„Un alt prejudiciu occidental evident este acela de a judeca poziția femeii în Islam prin prisma unor cazuri extreme. Drepturile

⁸⁰ Mariam Jamilah, 1983, p. 97

⁸¹ Mariam Jamilah, 1983, p. 99

femeilor musulmane la proprietate și moștenire, la o oarecare protecție în caz de divorț și dreptul de a conduce afaceri au fost drepturi prescrise de Coran cu mai bine de 1400 de ani în urmă. În Marea Britanie, cel puțin unele dintre acestea erau noi chiar și pentru generația bunicii mele.”⁸²

⁸² Printul Charles, „Islam și Occident”, Arab News, 27 octombrie 1993. În R. Hill ‘Abd As-Salam, *Eliberarea ideală a femeilor*, Abu Al-Qasim Publishing House: Jeddah, pp. 41-43

Referințe

- *Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt în limba română*
- ‘Abd As-Salam, R. Hill, *Eliberarea ideală a femeilor*, Abu Al-Qasim Publishing House: Jeddah, 1993
- Extract al Statelor Unite, 1998, ediția 118, octombrie 1998
- Bukhari, *Cartea cunoașterii*
- Al-Qasim, Khalid, *O scrisoare către un creștin*, Dar Al-Watan: Riyadh, 1995
- Ambedkar, dr. Babasaheb R., *Riddle of Rama & Krishna*, Bangalore, 1988
- ‘Azīz-us-Sammad, Ulfat, *Islamul și creștinismul*, Președinția cercetărilor islamică: Riyadh, 1984
- BBC on-line, 2/7/2000
- Biden, senatorul Joseph, Comitetul Senatului SUA privind sistemul judiciar, *Violența împotriva femeilor: Vîctime ale sistemului*, 1991
- Buhler, George, *Legea lui Manu*, Motilal Banarsidass: Delhi, 1982
- Chatterji, dr. M. A., *O, voi hinduși! Treziți-vă!*, Consiliul Indian Patriots, 1993
- Daily Mail, 2 decembrie 1993
- Fazlie, M.J., *Şovinismul hindus și musulmanii în India*, Abu Al -assim Publishing House: Jeddah, 1995
- Ford, Peter. „*De ce se convertesc femeile europene la Islam?*”, Christian Science Monitor, ediția 27 decembrie 2004
- *Information Please Almanach*, InfoSoft Int'l, Inc.
- Jamilah, Mariam, *Islamul în teorie și în practică*, H. Faruq

Associates Ltd: Lahore, 1983

- Kendath, Thena, *Memorii ale tineretului ortodox*, în Susannah Heschel, ed. *A fi o feministă evreică*, New York: Schocken Books, 1983
- Khalil, Emad, *Spun despre Islam*, 1994, în *Vîitorul islamic*, 27 mai 1994, p. 12
- Lang, Jeffrey, *Luptând pentru supunere*, Beltsville, Maryland: Publicații Amana, 1995
- Le Bon, Gustave, *Civilizația Indiei*
- Lerner, Max, *Societatea noastră orice merge – unde merge*, Reader's Digest, aprilie 1968
- Centrul Național de Statistică Sanitară, în *Almanahul vizual Macmillan*, 1996
- Picktal, Mohammad Marmaduke, *Relația dintre sexe*, o prelegere din anul 1925 despre „*starea jalnică a feminității musulmane*”
- Plog, Fred și Daniel G. Bates, *Antropologie culturală*, New York: Knopf, 1982
- Said, Edward, *Acoperind Islamul*, Vintage, 1997
- Biroul de Statistică Juridică, Raport Special: *Violența împotriva Femeilor* (NCJ- 145325)
- Sullivan, T., K. Thomson, R. Wright, G. Gross și D. Spady, *Probleme sociale: Perspective divergente*, John Wiley & Sons: New York, 1980
- Swidler, Leonard J., *Femeile în iudaism: statutul femeilor în iudaismul formativ*, Metuchen, NJ: Scarecrow Press, 1976
- *The Basics of Batterer Treatment*, Scop comun, Inc., Jamaica Plain, MA
- *Familia*, iunie 1998, ediția nr. 59
- Raportul Organizației Națiunilor Unite privind femeile din

India, 1991, *Raportul populației*, vol. XXVII, nr.4, decembrie 1999

- W.J. Wilkins, *Hinduismul modern*, Londra, 1975
- Zedrikly, Prof. Shatha S., *Femeile musulmane și provocările contemporane*, Majdalawi Press: Amman, 1997

www.islamhouse.com

Cuprins

Nr.	Titlu	PG.
1	Mulțumiri	
2	Dedicăție	
3	Introducere	
4	Femeile din perspectiva învățăturilor hinduse	
5	Femeile în Vechiul Testament	
6	Femeile din perspectiva învățăturilor creștine	
7	Femeile în epoca contemporană <ul style="list-style-type: none"> 1. Infidelitatea 2. Nașterile în adolescență 3. Hărțuirea sexuală 4. Familiile monoparentale 5. Violența împotriva femeilor și a copiilor 	
8	Perspectiva islamică cu privire la femei <ul style="list-style-type: none"> 1. Femeile în Coran 2. Femeile în învățăturile Profetului (علیه السلام) 3. Femeile și educația 4. Poligamia în Islam 5. Cine beneficiază de pe urma monogamiei? 6. Separarea este mai bună 	

9	Femeile occidentale îmbrățișează Islamul	
10	Concluzii	
11	Referințe	

